

JaSeS*oi* ry

Journal 2/2012

Kuvia Orff-kurssilta 2012

KUVAT YLHÄÄLTÄ ALAS
Doug katselee.

Malletit somasti.

Naruja.

Sisältö

Pääkirjoitus	4
Puheenjohtajan kynästä	5
Lähikuvassa Anna Sammalkorpi	7
Orff-kurssien opetussuunnittelun tanssikuvioita	12
Omenahilloa ja pepperonipizzaa	15
Orivedellä soi blues	17
Elämää rytmissä – Rytmissä elämistä	19
Perinnemuusikon opintie Afrikassa	22
Liselotte Orff in Memoriam	24
Vamos Elisa!	25
My Journey to Route to the Roots, World Village 2012	28
Kylläpä Syksy taas soi Kiljavalla	29
JaSeSoy ry mukana Varhaiskasvatusmessuilla	32
JaSeSoy Journal	32
Ilkka Lampi saapuu maaliskuussa Rytmikseen	33
Rytmi 2013	35
Rytmi 2013 kouluttajat	36
JaSeSoy ry	38

JULKAISIJA:	JaSeSoy-musiikkikasvatusyhdistys ry Orff-Schulwerk Association of Finland
PÄÄTOIMITTAJA:	Kirsi Hyypä
TOIMITUS:	Kirsi Hyypä, Pekka Evijärvi, Laura Tarvonen, Laura Iivonen-Mellais
TAITTO:	Minna Silvennoinen
VALOKUVAT:	JaSeSoy ry
ISSN:	1238-9242
PAINO:	Kirje- ja lomakepaino, Järvenpää

Pitkähuilu ja ukulele soikoon!

MISTÄ JA MITEN syntyi idea nimelle JaSeSoi? Lähikuvassa-sarjan tämänkertainen vieraamme **Anna Sammalkorpi** kertoo musiikinopettajan taipaleestaan ja JaSeSoin syntyvaiheista **Pekka Evijärven** tallentamassa haastattelussa. Puheenjohtaja **Harri Sandborgin** viimeinen kausi on päätöksessään. Huikein edistysaskelin etenimme kohti hyvin organisoitua yhdistystoimintaa. Mitä kuuluu yhdistyksellemme tänään? Harri välittää meille tunnelmiaan viimeisessä Puheenjohtajan kynästä -kirjoituksessaan.

Erinomaisesti onnistunut kurssikesä on takanapäin. Onnistuakseen kurssit vaativat hyvää suunnittelua, työlleen omistautuneita opettajia, tiimiä ja opetussuunnitelmaa. Orff-kurssien OPS-työryhmä otti käyttöön uusitut sisällöt viime kesän Orff-kurssilla. **Soili Perkiö** kertoo artikkelissaan Orff-kurssien opetussuunnittelun tanssikuvioista, miten kaikki alkoi ja millaisiin sisältövalintoihin päädyttiin.

Orff- ja The Roots of the Blues-kurssilla vierailut huippupedagogi amerikkalainen **Doug Goodkin** innosti kurssilaisia käytännönläheisellä opetustyyllillään bluesin ja jazzmusiikin maailmaan. JaSeSoi-stipendiaatti **Laura Juonen** välittää tunnelmia Orff-kurssilta jutussaan Omenahilloa ja pepperonopizzaa. **Tea Ylikoski** puolestaan haastatteli Doug Goodkinia opinäytetyönsä pohjaksi. Siitä tiivistelmänä artikkeli Elämää rytmissä – Rytmissä elämistä. Valkealan Kristillisellä kansanopistolla järjestetty

Maailmankylä, World Willage kokosi jälleen innostuneen joukon musiikkikasvattajia ympäri maailmaa. Loistavat opettajat ja erinomaisesti suunniteltu viikko antoi unohtumattoman elämyksen kurssilaisille. Wild cardin saaja, ensimmäistä kertaa suomessa vieraillut amerikkalainen **Jennifer Donovan** tallensi muistojaan Maailmankylästä. **Elisa Seppänen** vieraili meren toisella puolen ja kertoo kokemuksistaan San Francisco Schoolin Orff Level Coursilla.

Laura Tarvonen osallistui Varhaiskasvatusemessuille ja oli suunnittelemassa ja toteuttamassa SyySeSoi-tapahtumaa tiiminsä kanssa Nurmijärvellä. Laura kertoo päivien sisällöistä.

Aakusti Oksanen päättää mielenkiintoisen artikkelisarjansa djemberummun historiasta kirjoitukseen Perinnemuusikon tie Afrikassa. Makupaloja tulevasta Rytmiksestä maaliskuussa antaa puolestaan Pekka Evijärven haastattelu **Ilkka Lammesta**, jossa hän kertoo mitä ovat riehaleikit.

Muutama vuosi sitten minulla oli kunnia vierailla Suomi-delegaation kanssa rouva **Liselotte Orffin** 80-vuotis syntymäpäivillä ja tutustua **Carl Orffin** kotitaloon Diessenissä Saksassa. Matka oli unohtumaton! Surullisen uutisen Liselotte Orffin poismenosta meille välittää **Barbara Hasselbach** Salzburgista. Se myös muistuttaa meitä ajan kulumisesta, miten tärkeää on pysähtyä ja tarttua hetkeen.

Hyvät ystävät

TÄMÄ ON VIIMEINEN Journal-tervehdykseni JaSeSoi ry:n puheenjohtajana. En tässä kohtaa jatka myöskään hallituksessa. Miltä nyt tuntuu?

Tuntuu hyvältä! Eikä helpotuksen tunteen tai sen sellaisen vuoksi vaan siksi, että JaSeSoi ry on niin mielettömän hieno yhdistys - sen ideologia, jäsenet, johtavat asiantuntijat ja hallitus! Itse olen ensimmäisen kerran ”joutunut” yhdistyshallitukseen 18-vuotiaana ja nähnyt sen jälkeen yhdistyksissä vaikka mitä. Mutta tämmöistä en missään!

Siltä siis tuntuu. Jos sitten ihan asioita katsoo, yhdistys on nähdäkseni erinomaisessa kunnossa, otti sitten tarkastelukulmaksi ihmiset, toiminnan, talouden tai kehittämissuunnat. JaSeSoi ry nauttii arvostusta niin Suomessa kuin muuallakin. Tämä arvostus on historiassa hankittua ja on monen upean yksilön hiellä ja intohimolla yhteiseen laariin kantamaa. Se on ollut prosessi, joka aktiivisena jatkuu myös tänään ja huomenna.

JaSeSoi ry on mukana erilaisissa kehittämissä ja yhteistyöhankeissa kansallisesti ja kansainvälisesti. Tämä on merkittävä lisäarvo yhdistyksen perustyöhön, joka on iloisen ja monipuolisen musiikkikasvatuksen sanoman levittäminen kurssien kautta.

Esimerkkeinä mainittakoon FISME-yhteistyö sekä suunnitelmat Baltian ja Pohjoismaiden välisistä yhteisistä kehityshankkeista. JaSeSoin aktiiviset toimijat ja jäsenet olivat keskeisessä roolissa Orff in Africa (Ghanassa) -tapahtuman suunnittelussa ja organisoinnissa. Yhteys pohjoiseen Amerikkaan on viime vuosina ollut erityisen aktiivista AOSA-kontaktien sekä The San Francisco School-yhteistyön

kautta. Englannin kielistä yhdistysmateriaalia suunnitellaan JaSeSoissa paljolti näiden kokemusten rikastuttamana.

JaSeSoi ry on yhä enemmän myös muuta kuin käytännön musiikkikasvatustyöhön keskittynyt kurssiorganisaatio. Kurssitoiminnallamme näyttäisi näet olevan lisääntyvä merkitys työhyvinvoinnissa. Tätä havaintoa tukee saamamme kurssipalaute. Tämä on erityisen mielenkiintoinen ja ajankohtainen aihe ja varmasti kannattaa jatkossakin pohtia yhdistyksemme osuutta siinä.

Jatkuvuus luo turvallisuutta ja pyörää ei tarvitse keksiä uudelleen. On tärkeää, että JaSeSoi ry:n sekä sen edustaman kasvatustapahtuman synty ja historia on meillä aktiivisilla toimijoilla muistissa. Samalla on voitava reagoida modernin, vaativan ja muuttuvan maailman vaatimuksiin ja haasteisiin. On välillä myös pyrittävä näkemään yllättävänkin kauas eteenpäin.

Vapaaehtoistyön ja ammattimaisesti pyöritettävän täydennyskoulutustyön yhdistäminen on ollut suurimpia haasteita. Sillä alueella ovat

nousseet esiin myös jotkut hankalimmin yhteen sovitettavista näkemyseroista. Haluan huomauttaa, arvoisat lukijat, että kyllä meillä osataan olla räiskyvästi eri mieltä ... Se on vahvuus, ei heikkous. Erilaiset mielipiteet ja niiden yhteinen pureskelu voivat luoda uutta, kyseenalaistaa vanhaa ja asettaa oikeutettuja vaikeitakin kysymyksiä, joihin meidän itse pitää pystyä vastaamaan. Ne synnyttävät myös tärkeää arvokeskustelua.

Puheenjohtajana olen kokenut olevani yksi palapelin osa kaikessa tässä. On suuri kunnia olla mukana puheenjohtajanimien Setälä, Ketunen, Järvenpää, Kekäläinen joukossa. Olen itse saanut paljon ja joltain osin olen kokenut tämän luottamustehtävän myös mahdollisuutena antaa jotakin takaisin.

Muutamassa asiassa, mm. hankepuolella ja yhteistyökuvioiden rakentamisessa olisin toivonut voivani laittaa liikkeelle enemmän. Asetin myös kunnianhimoiseksi tavoitteeksi, että jokainen Suomessa musiikkia opettava olisi ainakin kuullut JaSeSoista. Tähän tavoitteeseen ei päästy, mutta siinäpä pallo uudelle puheenjohtajalle ja hallitukselle.

Ihminen Juuso Kauppinen on valittu uudeksi puheenjohtajaksi ja hän aloittaa v. 2013 alussa. Yhdistys on saanut ruoriin viisaan humanistin ja kokeneen pedagogin joka tuntee Orffit hyvin.

Juuso on mitä parhain valinta! Onnea Juuso sinulle tämän ainutlaatuisen yhdistyksen ja sen huikean hienon hallituksen puheenjohtajana!

Näkemiin ja halihali

Harri

*Oven suljen hiljaa,
yksin hiivin iltaa ulvomaan.
Niin hiljaa istuu kuu
- se varjoista kai uneksuu.*

*Sinisenä hetkenä tänään
kuu kutsuu työhön
ja varjot sen valosta syvenevät,
ne sillaksi piirtyvät yöhön.*

(Ote laulusta Ferrarilla taivaaseen, HS)

KOKOUSKUTSU

**JaSeSoi ry:n sääntömääräinen kevätkokous
pidetään RytmikSen yhteydessä
15.3.2013 klo 20.30 Oriveden opistolla.**

Tervetuloa
JaSeSoi ry:n hallitus

Lähikuvassa Anna Sammalkorpi

PEKKA EVIJÄRVI

Anna Sammalkorpi on usein kursseillamme nähty opiskelija. Hänellä on pitkä ura musiikinopettajana useissa oppilaitoksissa. Nykyisin hän opettaa Helsingin sosiaali- ja terveydenhoitoalan oppilaitoksessa. Hän on ollut myös mukana MUSISOI ry:n ja JaSeSoy ry:n hallitusten jäsenenä. Istuimme tuokion kahvilassa. Painoin nauhurini rec-näppäimen alas ja esitin Annalle muutaman kysymyksen.

Musiikin varhaiskasvatusta levyjä kuunnellen

Millaista oli elämä lapsuudenkodissasi?

-Kotini oli hyvin tavallinen koti. Siihen aikaan monet äidit olivat kotona. Minun äitini oli runoilija ja kääntäjä, Eila Kivikk'aho ja hänkin teki töitä kotona. Vanhemmilleni musiikki oli tärkeää, ja levysoitin oli ahkerassa käytössä. He arvostivat ja pitivät taiteesta paljon. He olivat sitä sotien jälkeistä ikäpolvea, jotka kävivät kävi teattereissa ja konserteissa melkein viikottain. Silloin seurattiin paljon elävää taide-elämää.

Musiikin varhaiskasvatus Annan kohdalla tarkoitti sitä, että kotona kuunneltiin paljon levyjä ja laulettiin paljon. Silloin laulettiin kansanlauluja, maakuntalauluja ja kevyttä klassista. Kotona saatettiin rallattaa vaikkapa Mozartin Taikahuilua. Anna kävi Helsingin yhtenäiskoulua, jossa opettajana 12 vuotta oli Kari Rydman.

Hänellä oli äärimmäisen syvä ja leveä klassisen musiikin tuntemus, mutta hänellä oli silmät ja korvat auki muuhunkin musiikkiin. Yhtä hyvin Mozartin Ave Verum Corpus kuin Emmi polskutti käsipohjaa kuuluivat hänen suosikkeihinsa.

- Omaan musiikkikasvatukseeni kuului myös tietty ristiriita. Äitini isä oli suutari-muusikko-soitinrakentaja Sortavalassa ja jyrkkämielinen musiikin raja-aidoista. Hän rakasti klassista musiikkia yli kaiken ja tartutti sen tunteen äitiiniikin. Kuitenkin toimeentulo oli tiukkaa ja Juho soitti

kaikissa mahdollisissa yhtyeissä: puhallinorkesterissa, Sortavalan laulujuhlien orkesterissa, myös tanssiorkesterissa silloin tällöin. Kevyen musiikin ja himphampun soittaminen repi hänen sie-luaan! Vaikka hänen isänsä oli ollut jouhikonsoittajana kaikissa hippaloissa. Kotonani sain tuta samoista tunneelmista, kun radiosta alkoi kuulua ties mitä.

Nykyään on onneksi barrikadeja kaadettu ja musiikkia otetaan vastaan eri mielellä.

Anna rumpalina Kaustisella.

Kuinka musiikin harrastuksesi alkoi?

-Hieman jälkijunassa. Lääkäri kehotti, että minun pitäisi harrastaa säännöllisesti liikuntaa, ja balettikoulu oli luonteva ratkaisu, koska olin pienenä pitänyt kotona tanssiesityksiä. Minun lempparilevyni oli Till Eulenspiegel, johon tein monologitanssin. Tanssi tuli ensin ja sen kautta musiikki. Pianonsoitto alkoi vasta kymmenvuotiaana. Ensin kokeilin pianonsoittoa sukulaistädin luona. Kotona soittelin paperikoskettimilla, koska meillä ei vielä silloin ollut pianoa. Totesin, että näin se ei oikein hahmottunut.

***”Kotona soittelin
paperikoskettimilla, koska
meillä ei vielä silloin ollut
pianoa.”***

Harrastuksesta tulee ammatti

Ylioppilaskirjoitusten jälkeen Anna piti väli vuoden. Hän oli balettikoulun varaopettaja ja pianonsoittaja. Annan sisko seurusteli koulumusiikkiosastolla opiskelevan nuoren miehen kanssa, ja tämä kehotti Annaa pyrkimään Sibelius-Akatemiaan. Olihan Anna pianoakin soittanut. Pääsykoetta varten hän opiskeli konservatoriossa yhden vuoden aikana kaikki teoriat.

- Pysin ja pääsin. Säveltäjä Heikki Aaltoila myöhemmin muisteli minulle valintatilannetta. Hän kertoi: ”Tullessasi siihen valintahuoneeseen

näin sinun silmäsi ja ajattelin, että tämän tytön on päästävä tänne.” Silloisista valintakriteereistä en tiedä sen enempää, mutta tänä päivänä ne ovat tiukentuneet huomattavasti. Sibelius-Akatemian koulumusiikkiosastolla Anna opiskeli vuodet 1975-79.

Valmistuttuaan Anna muutti kahdeksi vuodeksi Pohjoiseen, Kemin kaupunkiin. Sinne lähti itse asiassa kokonainen joukkue: muutama teatterikoulusta valmistunut teatterialan ammattilainen ja yläasteen musiikinopettaja Anna. Sibelius-Akatemia oli antanut hyviä eväitä. Silloin siellä musiikkiliikuntaa opetti Inkeri Simola-Isaksson ja pop-jazzia Upi Sorvali.

- Kemiläiset nuoret olivat hyvin kiinnostuneita etelästä tulleesta opettajasta. He kysyivät, että osaanko minä slangia? Sitten laulelin Tuomari Nurmion Oi mutsi, mutsi. Sinne olisin oikeastaan voinut jäädäkin, mutta palasin takaisin Helsinkiin.

Sitten tie vei kuudeksi vuodeksi Steiner-kouluun, joka jo tuolloin oli yhtenäiskoulu. Koulun periaate oli, että musiikkia opetti aineenopettaja jo alakouluista lähtien.

- Olen pohtinut, että miksi tätä ei ole oivallettu muualla. Musiikinopettajat, jotka ovat saaneet koulutuksen juuri musiikkikasvatukseen, voisivat opettaa kouluissa jo ala-asteelta lähtien. En vielä kukaan ole keksinyt mitään järkevää syytä siihen, miksi näin ei ole. Hiukanhan tämä on jo nyt muuttunutkin.

Steiner-koulun jälkeen Annan elämässä alkoi

Anna JaSeSoi ry:n 10-vuotisjuhlassa 2003, Siina Hirvosen ja Ismaila Sanén seurassa.

Jean Wilmouth opettaa Kuopiossa Rytmiseminaarissa vuonna 1988.
Anna edessä oikealla.

lyhyt etsikkoaika. Ensin hän opiskeli Tukholman Dalcroze-instituutissa musiikkiliikuntaa, sitten hän meni tekemään kouluradiota Yleisradioon ja tämän jälkeen päätyi kouluttamaan lastentarhanopettajia.

- Jakso Helsingin Ebeneserissä oli lyhyt, mutta intensiivinen. Olin juuri osallistunut IGMF:n kansainväliselle kurssille, jossa Konnie Saliba veti meitä mennessä korva- ja rannekorut helisten tosi lujaa. Opetukseni vauhti oli samankaltainen. Opiskelijat saattoivat joskus sanoa, että voisimmeko vetää joskus vähän hitaammin.

Anna ei voi olla vertailematta silloisen lastentarha- ja luokanopettajaopettajan koulutusta nykyiseen. Hän ihmettelee, kuinka on mahdollista, että yhden tai kahden musiikkikurssin käynyt opiskelija, voi opettaa koulussa musiikkia.

-Silloin kun opetin Ebeneserissä, niin musiikinopettajia oli useita - soitonopettajia oli pino. Ja nyt on yksi musiikin lehtori. Kun lastentarhanopettajan koulutus meni yliopistoon, niin muistan, kuinka yksi kasvatustieteen miehistä

sanoi, että tämä ei sitten ole mikään leikkikoulu. Että täällä ei sitten saa laulaa ja leikkiä. Tämä heijastaa sitä, että jotain korjattavaa tässä ajatusmaailmassa ja ihmiskuvassa vielä on.

Ebeneseristä Anna siirtyi pikkuhiljaa nykyiseen työpaikkaansa, joka on Helsingin sosiaali- ja terveydenhoitoalan oppilaitos. Siellä hän on opettanut yli 20 vuotta.

Uusi latu aukeaa

Yleisradion toimittajana Anna lähti tekemään juttua valtakunnallisesta rytmii- ja liikuntaseminaarista. Yksi opettajista oli Jean Wilmouth, ja häneltä Anna oppi muutamia perusharjoituksia, joita hän käyttää opetuksessaan edelleenkin. Hernepussi kiersi piirissä ja lopuksi ne vaihdettiin raakoihin kananmuniin.

”Kuinka on mahdollista, että yhden tai kahden musiikkikurssin käynyt opiskelija, voi opettaa koulussa musiikkia.”

Anna Johanna Kemppaisen, Juuso Kauppisen, Siina Hirvosen ja Juuli Kammosen kanssa Rytmiseminaarissa 2005. Kuva on otettu Angelika Vögelen työpajassa.

***”Herne pussi kiersi piirissä ja lopuksi ne vaihdettiin
raakoihin kananmuniin.”***

- Jotenkin se vain jäi mieleen. Taisin hieman jäädä koukkuun. Siitä sitten menin IGMF:n kansainvälisille kesäkursseille. Kävin myös Salzburgin kursseilla. Rytmiseminaareja on ollut x-kertaa. Olen ollut mukana Maailmankylässä. Ikävä kyllä minä vähän tipuin siinä vaiheessa, kun tuli nuo Tasokurssit, koska kouluni työajat ovat sellaiset, että työtä on myös kesän alussa. Olen siis täysin tasotonta elämää viettänyt.

Tietenkin sitten kävi niin, että Anna oli kohta MUSISOI ry:n hallituksessa. Primusmotorina toimi Harri Setälä, jonka energialla yhdistys

meni ja valloitti koko Suomen. Kuitenkin MUSISOI ry joutui hakeutumaan vapaaehtoiseen selvitystilaan 1992.

Pitääkö paikkansa, että olet keksinyt nimen ”JaSeSoi”?

- Se on kyllä totta. Keväällä 1993 Orivedellä Rytmiseminaarissa oltiin hautaamassa MUSISOITA ja perustamassa uutta yhdistystä. Seisoin ovensuussa ja mietin, että voisi olla hauskaa, jos MUSISOISTA tulisikin JaSeSoi. Rohkeasti nostin käteni ja ehdotin tätä ja sitten se hyväksyttiin.

***”Seisoin ovensuussa ja mietin, että voisi olla hauskaa, jos
MUSISOISTA tulisikin JaSeSoi.”***

”Liike antaa valmiuksia keskittymiseen, oppimiseen ja hahmottamiseen.”

Orff-pedagogiikkaa lähihoitajille

Kuinka Orff-pedagogiikka on mukana työssäsi?

- Opetan nuoria, peruskoulusta suoraan tulleita, jotka eivät vielä ole välttämättä virallisesti aikuisia. Sitten on ylioppilaspohjaisia ja aikuisia. Orff-pedagogiikka osuu kuin nenä naamariin, kun menossa on musiikin varhaiskasvatuskurssit. Kurssit tosin ovat melko lyhytkestoisia, jolloin se on lähinnä idean ja elämyksen antamista.

Anna haluaa tarjota mahdollisuuden myös niille, jotka eivät uskalla laulaa. Syynä laulamattomuuteen voi olla vaikkapa epäonnistunut laulukoe luokan edessä. Annan mielestä musiikillista ilmaisua voi löytää muutenkin.

-Monet oppilaat sanovat ensimmäisessä keskustelussa, että he eivät ole musikaalisia. Kun sitten teemme kehosoittoa, niin jokainen pystyy olemaan mukana. Tuntuu, että musikaalisuus käsite on monilla vielä tuolla jossain keskiajalla.

”Tuntuu, että musikaalisuus

käsite on monilla vielä tuolla

jossain keskiajalla.”

Työssään Anna on huomannut, että opiskelijoilla voi olla hyvinkin yllättäviä ennakoasenteita. Opiskelija saattaa ihmetellä laulun merkitystä aivan pienille vauvoille, koska ”eiväthän ne osaa edes puhuaakaan vielä”.

Kuinka perustelet kehosoittelun merkityksen opiskelijoille?

- Musiikki alkaa meistä itsestämme. Se lähtee kehittymään jo itse asiassa ennen meidän syntymää. Olemme saaneet jo sikiöaikana äidin kautta erittäin hyvän rytmillisen peruskoulutuksen. Sydän ja verenkierto ovat vahvasti rytmisiä. Me lähdemme tekemään rytmiä itsemme kautta ja sitten siirrämme sen vaikkapa soittimille.

Mihin hyötyä lähihoitajalle on musiikista?

- Voi, siitähän on vaikka mitä. Hän voi saada aikaan erinomaisia tilanteita, jotka tukevat ryhmän sosiaalisuutta, motorisia taitoja, jopa kuntoutumista. Hän voi opettaa, että musiikin kautta voidaan oppia tuntemaan omia tunteita. Sitä kautta lapsi voi oppia ymmärtämään itseään ja sitä kautta toisiakin. Ilahduttavinta minulle näissä perusopetustilanteissa on se, että jos ihminen on ollut lähtötilanteessa hyvinkin epäroiva omista musiikillisista kyvyistä, niin yhtäkkiä sieltä alkaakin tulla hymyä ja oivallusta. Että minä voin ja osaan tehdä tämän!

Tanssin ihmeellinen taika

Anna on kaikkiruokainen tanssin harrastaja. Hän on tanssinut mm. afroa, salsaa ja flamenco. Hänellä on ollut itämaisen ja argentiinalaisen tanssin kausia.

- Tanssi on minulle äärettömän tärkeä. Sillä minä palaan pienen lapsen olemiseen, jossa esitetään spontaanisesti kaikkea. Jotkut ovat sanoneet, että joillekin uskonnoille tanssi on keino saada yhteys henkiin tai jumaliin. Tanssin avulla minä saan parhaan kontaktin omaan itseeni.

Annan opiskellessa Tukholman Dalcrose-instituutissa soittamiseen ei juurikaan jäänyt aikaa. Mutta rytmiiikkaa ja musiikkiliikuntaa hän teki päivittäin. Kotiin palattuun hän meni kauhulla pianon ääreen ja rupesi soittamaan.

- Ihmettelin, että miksi soittaminen oli niin helppoa? Huomasin, kuinka liike vaikuttaa. Nämä meidän oikea ja vasen aivopuoliskomme vaan toimivat paljon paremmin yhdessä, kun me teemme liikettä ja rytmiiikkaa. Liike antaa valmiuksia keskittymiseen, oppimiseen ja hahmottamiseen. Surettaa, jos vain istuu ja tekee paikallaan musiikkia. Me olemme liikkuvia olentoja!

Orff-kurssien opetussuunnittelun tanssikuvioita

SOILI PERKIÖ

Alkuasento

On kesä 1995. Orivedelle kokoontuu reilut 50 ihmistä ja Suomen historian ensimmäinen Orff-tasokurssi pyörittää iloisella energialla ja musisoinnilla käyntiin. Keväisiä rytmiseminaareja oli ollut 10 kertaa ja osallistujilta oli tullut toive, että Suomeen saataisiin selkeästi etenevä kurssikokonaisuus Orff-pedagogiikan koulutukseen. Niinpä Harri Setälä ja Soili Perkiö JaSeSoista, Pirkko Partanen Klemetti Opistosta sekä Orietta Mattio Orff-Instituutista Salzburgista olivat suunnitelleet kesälle ohjelman ja ensimmäinen tasokurssi alkoi.

Lämmittely

Kurssien suunnitteluvaiheessa keskusteluja käytiin AOSA:n (American Orff-Schulwerk Association) edustajien kanssa. USA:ssa tasokursseja järjestetään useissa osavaltioissa. Salzburgin Orff-Instituutissa on vuoden mittainen ”Special Course”, Advanced studies in Music and Dance Education. Tämän Orff-pedagogiikan intensiivikurssin opintosisällöt ja tavoitteet olivat myös yhtenä innoituksen lähteenä Suomen kursseja suunniteltaessa. Heti tasokurssihistorian alusta lähtien JaSeSoi halusi tehdä kurssikokonaisuuden, joka palvelee suomalaisia kasvattajia eri koulutusasteilla ja jonka pohjana on suomalainen kasvatusajattelu.

Verryttely

Tiina Kursula muistelee JaSeSoi Journalissa 1995: ”Meidät jaettiin kurssilla kahteen tasoon. Oli niitä jotka olivat kokeneet vähän ja niitä jotka olivat kokeneet vähän enemmän.” Ensimmäistä tai toista kertaa Orff-kurssilla olevien ryhmä oli I taso. Kasvattajat, jotka olivat osal-

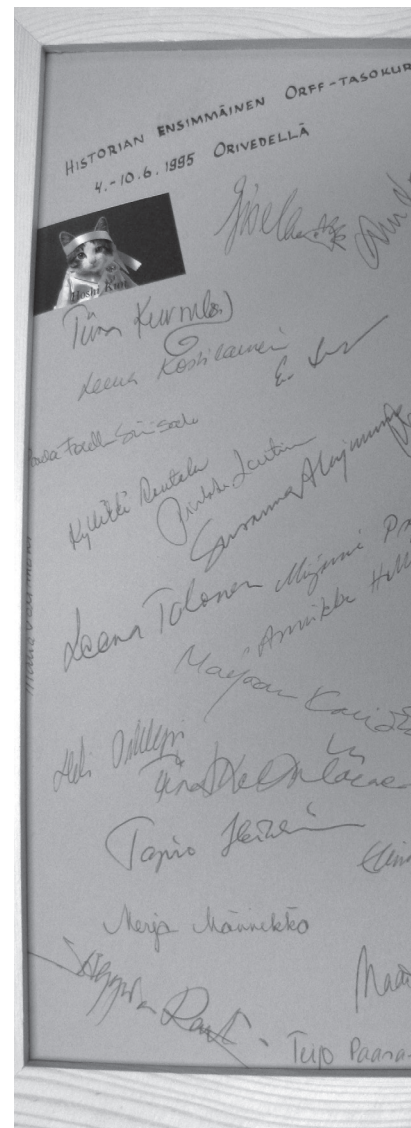
listuneet useisiin Rytmiseminaareihin olivat II taso. Oppitunteja kuudessa päivässä oli reilut 50, tekemistä oli aamusta myöhäiseen iltaan ja kouluttajat oppivat palautteesta ainakin sen, että seuraavalle vuodelle muistettiin laittaa välitunteja ohjelmaan.

Susanna Alajuuma kirjoitti ensimmäisen kurssin jälkeen: ”Viikko musiikkia ja elämää: mahdollisuus saada sydämensä pohjasta kuunnella, tehdä, innostua, keskustella, kysyä, ottaa vastaan, oppia - saada aineksia ajattelemiseen. Kurssilla ja sen jälkeen olen ajatellut paljon omaa työtäni: mitä teen, miten ja miksi. Luulen, että olen löytämässä jotakin arvokasta, jotain joka antaa työlleni syvemmän merkityksen, todellisen tarkoituksen.”

Venytyks

Ensimmäisen kesän suunnittelun pohjana oli ajatus, että ykköstasolla tutustutaan Orff-Schulwerkin mukaisen musiikkikasvatuksen periaatteisiin ja lähtökohtiin, kakkoskurssilla syvennyttään Orff-opetusprosessin laatimiseen syvällisemmin. Seuraavana kesänä olikin jo kolme eri ta-

Ensimmäisen Orff-tasokurssin osallistujien nimikirjoitukset kesältä 1995. Bongaatko tuttuja?

OPS-työryhmän
suunnittelutapaaminen
kesällä 2012
Kuitinmäen
koululla.

soryhmää. Ensimmäinen lopputyöseminaari oli kolme vuotta myöhemmin talvella 1998 Oriveden Opiston Topelius-salissa. Seminaarissa pohdittiin omaa pedagogista kasvua yötä myöten, musisoitiin omien sävellysten ja sovitusten parissa ja ryhmä reflektoi toinen toisiaan.

Voimaharjoitus

Opetussuunnitelmaa kehitettiin joka kesä kurssipalautteiden ja kokemusten pohjalta. Harri Setälän johdolla työryhmä, jonka ytimessä olivat Markku Kaikkonen, Esa Lamponen ja Maaria Salmi kirjoittivat OPSin, joka julkaistiin 2003. Inkeri Simola-Isaksson kirjoittaa "Eläköön Ja-Se-Soi 10 - vuotta" - juhlatervehdyksessä: "Orff-tasokurssien I-III opetussuunnitelman tavoitteet ovat selkeät. Sisällöt ja työtavat etenevät loogisesti, musisoinnin eh-

doilla, innoitusta, elämyksellisyyttä, luovuutta ja sosiaalisuutta viljellen."

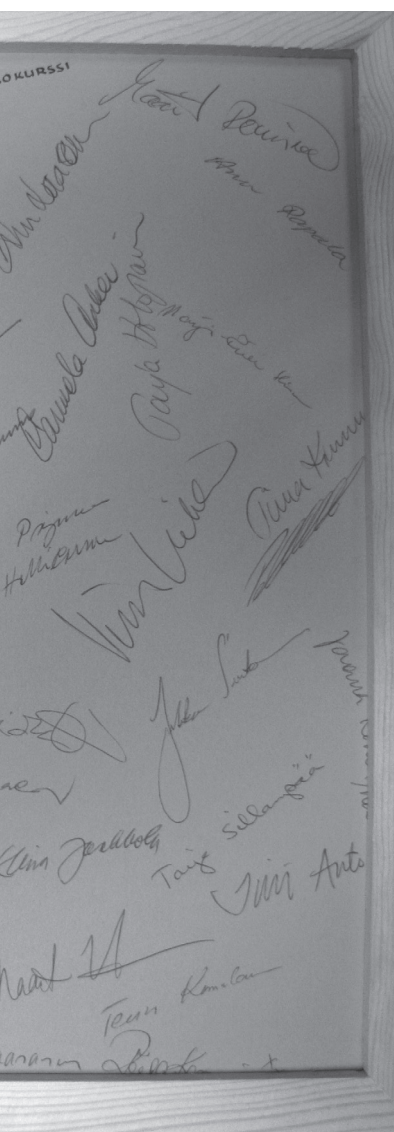
Spiraali

Vuonna 2009 päätettiin, että jätetään Orff-kurssien nimestä pois sana "taso". Kurssien visuaalinen kuva voisi olla spiraali, joka avautuu kierros kierrokselta laajemmaksi. Kurssien aikana näkemys oppimisesta ja opettamisesta laajenee ja syvenee ja työskentelytavat monipuolistuvat. Kurssien nimeksi tuli Musiikkipedagogiikan täydennyskoulutusohjelma Orff-kurssit I, II ja III.

Opetussuunnitelma haluttiin kirjoittaa tätä ajattelua vastaavaksi ja JaSeSoin hallitus nimesi suunnitteluryhmään Terhi Oksasen, Markku Kaikkosen ja Soili Perkiön. Orff-kurssien opetussuunnitelmassa kiinnitetään huomiota tietojen ja taitojen kehittymiseen, mutta keskeisellä sijalla on opiskelijan oma kasvu pedagogina, kasvattajana ja ihmisenä. On tärkeää, että opiskelija saa työhönsä uutta, mutta vieläkin tärkeämpää on, että opiskelija oppii soveltamaan oppimaansa, omaksuu luovan ja innovatiivisen asenteen omaan työhönsä ja sitä kautta löytää itselleen ominaisen tavan toimia pedagogina. Kesällä 2012 julkaistiin uusi OPS-luonnos.

Kerimisliike

Uudessa opetussuunnitelmassa vuosikursseit-

Rummutuksen riemua
Orff-kursseilla 2012.

opettaa oman persoonansa kautta. Itsetuntemuksen kasvu ja oman kasvatusajattelun kehittyminen ja laajeneminen ohjaavat oman työtavan löytämiseen. Opettamisesta tulee luova prosessi, jossa opettaja etsii monipuolisesti erilaisia lähestymis- ja toimintatapoja esim. jonkin kappaleen opettamiseen. Opettamisesta tulee taiteellinen prosessi.

Kasvattajaa rohkaistaan luovuuteen ja vapauteen luoda ja löytää itselleen ja oppilailleen parhaiten soveltuva opetuksen lähestymistapa. Kasvattajaa ollaan ohjaamassa näkemään pedagogiikka ja opettaminen taiteena. Voidaankin sanoa että opettaminen on taidetta. Niin ja on syytä muistaa, että musiikki on leikkiä, taide on leikkiä.

*Voit maailmaa tutkia,
hutkia rajoja,
ajella mustia, valkeita ajoja.*

*Pidä haavi auki,
älä vaivoja säästä -
voit ehkä perillekin päästä.
Kenties mahtavan
saaliin kieppaat:
itsesi kiinni sieppaat!*

*Hannele Huovi
Sinisen ketun aamuvoimistelu*

tain etenevän kasvun kuvana on lankakerä:

1. vuosi - ”avaa lankakerä”
 - tutustuminen
 - oivallus
2. vuosi - ”huomaa punaisia lankoja”
 - syventäminen
 - omaksuminen
3. vuosi - ”sido langat yhteen”
 - sisäistäminen

Lopputyöseminaari - ”kehrää omaa lankaa”

- soveltaminen
- oman kasvun reflektointi
- vertaistuki
- oman pedagogiikan peili

Loppukieppi

Opetussuunnitelma on ajassa elävä tavoitteiden ja sisältöjen kuvaus. Kurssipalautteet sekä lopputyöseminaarilaisten pohdinta ovat jatkuvan OPS-päivityksen pohjana ja eteenpäin vievänä voimana.

Koulutus tarjoaa malleja ja parhaimmillaan monipuolistaa opetustapoja, mutta lopulta jokainen opettaja

Pentatonisen
asteikon harjoittelua
Orff-kurssilla 2012.

Omenahilloa ja pepperonipizzaa

LAURA JUVONEN

Taputusta, tömistystä, kimitystä, läpsytystä ja naurun pyrskähdyistä. Oriveden opiston Klemetti-salista raikaa omenahilloa ja pepperonipizzaa. Mistä on kyse? Keväällä 2012 sain musiikin varhaiskasvatusta opiskelevana mahdollisuuden hakea stipendiä JaSeSoi ry:ltä Oriveden opistolla jäerjestettävälle ORFF I tasokurssille. Onni ei usein näissä asioissa osu minun kohdalleni, mutta toisin kävi tällä kertaa. Yllättävä maanantai-illan soitto Harri Sandborgilta oli ensimmäinen askeleeni kohti prosessien maailmaa, josta osasin siinä vaiheessa vain haaveilla. Sain kunnian osallistua JaSeSoin stipendiaattina ORFF I tasokurssille.

Oman kehomme liike tuo musiikkiin sykkeen

Kurssilla aamumme alkoivat warm-upilla eli kehon lämmittelytunneilla. Aamun harjoitteiden avulla yritimme hakea ja tunnustella sitä omaa tilaa missä liikumme, hyödyntäen kehomme jokaista raajaa ja niiden niveliä. Kurssin toisen päivän aamuna yksi kouluttajistamme Elisa Seppänen toi mukanaan kasan jättimäisiä kuminauhuja, joiden avulla saimme myös tunnustella musiikin johdattelemana kehomme joustavuutta, luoden niistä liikkeisiimme uusia liikeratoja ja muotoja.

Ohjatut improvisaatiotunnit, joissa käytimme ilmaisukeinona omaa kehoamme, auttoivat minua taas muistamaan, kuinka tärkeää on kehomme liikkeet kaikessa siinä, mitä teemme. Yllätyin aluksi kurssilla siitä, kuinka paljon lähdimme liikkeelle juuri oman kehomme liikkeistä. Odottamaton yllätys oli minulle täysin positiivinen. Huomasin, kuinka vapauttavaa oli, kun niin sanotut estot keholliseen ilmaisuun olivat keventyneet. Minulle tanssiminen ja kehon liikkeiden käyttäminen ilmaisukeinona oli jo entuudestaan tuttua, mutta ymmärsin kurssilla taas paremmin, kuinka oman kehon hallintaan ja ilmaisuun voi aina vain syventyä ja syventyä. Oman kehomme liike tuo musiikkiin sykkeen. Suuri oivallus oli syntynyt ja kurssi oli vasta aluillaan.

Hikeä ja kansantansseja

Kansainvälisiä tuulia meille toi kouluttaja Doug

Goodkin San Franciscosta. Dougin opetuksissa saimme lähestyä muun muassa monien maiden erilaisia kansantansseja. Jotain tuttua löytyi myös Pohjoismaista. Yhtenä iltana kokoonnuimme kaikki saliin ja suurella iloisella joukolla tanssimme yhdessä kansantansseja. Kyllä se paikallisen discon voittaa, kun live haitarimusiikin äärellä hieman vielä toisilleen vieraat ihmiset voivat lyöttäytyä yhteen ja iloita yhdessä tanssien. Hiki nousi pintaan, pohkeet olivat hellänä ja tunnelma oli katossa. Kyllä kansantanssi yhdistää!

Doug Goodkinin innoittavissa prosesseissa saimme myös tutustua lasten rytmikkäisiin taputusleikkeihin, joita lapset tapaavat ympäri maailmaa leikkiä ja pelata muun muassa välitunneilla. Muutamat leikit olivatkin minulle jo entuudestaan tuttuja omasta lapsuudestani. Dougin opetuksien kautta oivalsin, kuinka luonnostaan lapset haluavat oppia uutta. Leikin varjolla he aivan huomaamattaan oppivat lukemattomia taitoja, niin sosiaalisia, motorisia kuin musiikillisiakin taitoja. Kuinka yksi välitunnin taputus- ja laululeikki voi kehittää lasta niin monella eri tavalla. Nyt vain vanhoja perinteisiä lasten rytmikkäitä taputus- ja laululeikkejä käyttöön välitunneille kouluun, päiväkotiin ja muskareihin.

Kyllä meillä Suomessakin osataan

Suomen Orff-tasokursseilla on mielestäni hyvin korkeatasoista ja laadukasta opetusta. Pidän myös tärkeänä sitä, että kursseilla käytettiin lois-

tavien uusien laulujen rinnalla vanhoja tuttuja suomalaisia kansan- ja lastenlauluja. Kulttuurisamme on jo olemassa upeita perinteisiä lauluja, joita on hyvä viedä eteenpäin. Innostuin kurssilla uudestaan monesta perinteisestä suomalaisesta laulusta tekemiemme prosessien avulla ja näin laulut uusin silmin. Vanha tuttu laulu saa aivan uuden ulkomuodon. Yksi näistä lauluista oli muun muassa ”Matkustan ympäri maailmaa”, joka päättyi heti omille muskaritunneilleni. Uutta materiaalia etsiessä kannattaa kaivaa siis vanhat laulukirjat, jos niitä lauluja voisi vaikka katsella uusien silmälasien läpi.

Koin kurssilla myös tärkeänä seurata sitä, miten kouluttajat opettavat. Kuinka ainutlaatuinen tilanne olikaan seurata niin monen eri kouluttajan opettamista hyvin läheltä ja samalla reflektoida sitä omaan opettamiseeni. On hienoa huomata, miten parhaassa tapauksessa opettajan oma persoona tulee hyvällä tavalla esiin hänen opetustyössään.

ORFFia viemässä eteenpäin

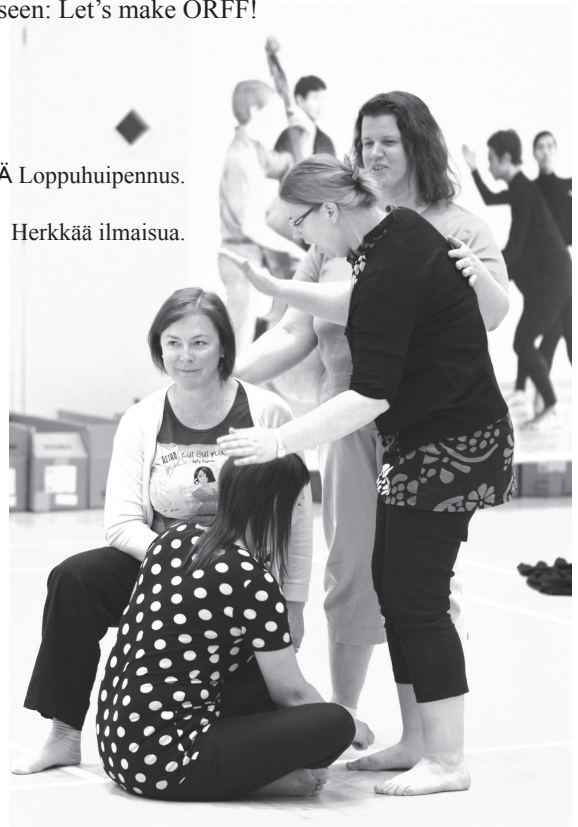
Olen kiitollinen siitä, että sain olla osana vuoden 2012 ORFF I tasokurssia. Matkalla musiikin kasvattajaksi olen vielä matkani alkutaipaleella. Siksi erityisesti olen innoissani siitä, että jo tässä vaiheessa olen saanut tutustua näin kokonaisvaltaisiin musiikin opettamisen menetelmiin. On ollut hienoa päästä viemään ORFFin satoa myös

eteenpäin. Yksi Doug Goodkinin loistavista rytmitaputusleikeistä ”Criss Cross Applesauce, pepperoni pizza” jäi varmasti elämään monen kurssilaisen mieleen vielä kesänkin jälkeen. Muun muassa juuri omenahillon ja pepperonipizzan muodossa ovat myös Helsingin Metropolian musiikin varhaiskasvatuksen opiskelijat saaneet kesän maistiaisia.

Ensi kesän II tasoa odotellessa päätän ajatukseni jo kurssilla legendaariseksi jääneeseen lauseeseen: Let’s make ORFF!

YLLÄ Loppuhuipennus.

Herkkää ilmaisu.

Orivedellä soi blues

KIRSI HYYPPÄ

Amerikkalainen musiikkipedagogi, muusikko Doug Goodkin The San Francisco Schoolista säväytti vierailullaan Orff-kurssin ja The Roots of the Blues-kurssin innostavana opettajana kesäkuun alussa Orivedellä. Yhteistyö The San Francisco Schoolin kanssa sai huikean jatkon sillä aikaisempina kesinä koulun opettajista JaSeSoin järjestämällä kursseilla ovat vierailleet Sofia Lopez-Ibor ja James Harding.

Käytännönläheinen opetustyyli johdatti bluesin ja jazzmusiikin maailmaan

Laulu alkaa ilman puhetta opettajan liikkeitä seuraten. Liikkeisiin yhdistyy laulu ja kehorytmit. Hauskoissa ja helposti opittavissa laululeikeissä oli svengi mukana alusta lähtien. Laulun tueksi otettiin mukaan laatta- ja rytmisoittimia sekä improvisointia pentatonisella asteikoilla. Myös kurssilaisten mukaan ottamia omia soittimia hyödynnettiin yhteissoitossa.

Kurssilaiset koostuivat niin pienten lasten,

Doug Goodkin.

ala- ja yläkouluikäisten kuin aikuisten ja ammattiotiskelijoidenkin opettajista. Monien mielestä kurssissa parasta oli juuri käytännönläheinen ja innostava opetustyyli huippupedagogin hyppysissä, uudet ideat rytmimusiikin opettamiseen, yhteissoitto ja tietysti kollegojen tapaaminen.

Improvisointia pentatonisella asteikolla.

Kurssilaiset huippupedagogin hyppysissä.

”Koskaan ei ole liian myöhäistä saada onnellista musiikillista lapsuutta”

Opetustyöstään musiikkikasvattajana Doug Goodkin toteaa näin: ”Opetuksessa on tärkeää luoda ryhmään hyväksyvä ja salliva ilmapiiri, jossa kaikki kokevat itsensä hyväksytyiksi. Se synnyttää uskallusta ottaa riskejä ja halua oppia uutta. ”Lapsille täytyy antaa myös mahdollisuus näyttää keitä he todella ovat. Toivon, että voisin nähdä neron jokaisessa pienessä lapsessa.

Oppilaitten on saatava vahvat musiikilliset taidot voidakseen ilmaista itseään musiikin kautta. Musiikki kasvattaa heihin elastisen ajattelevan mielen, jonka avulla he voivat vastata esiin tuleviin uusiin tilanteisiin ja haasteisiin. Lapset yllättävät minut yhä uudelleen mielikuvitusrikkaita ideoillaan. Haastavinta opettamisessa on mielestäni rajojen asettaminen. Meidän on hyvä muistaa, ettei koskaan ole liian myöhäistä saada onnellista musiikillista lapsuutta.”

Iloinen Doug.

Elämää rytmissä – Rytmistä elämistä

Doug Goodkinin ajatuksia rytmistä
ja rytmin oppimisesta

TEA YLIKOSKI

Rytmi on. Se näyttäytyy kaikissa ja kaikessa. Se palauttaa meidät juurille ja johdattaa meidät korkeammalle, tukee meitä kun putoamme. Voiko niin luonnollinen osa meistä olla kadoksissa? Rytmi yhdistää ihmisen suoraan elämän perusolemukseen.

Rytmi on elämää

”Rytmiä on vaikea opettaa, voit vain vapauttaa sen. Se ei ole abstrakti asia vaan se on elämä itsessään.” – Carl Orff

”Olemme rytmisiä olentoja ja kehomme rytmit ovat ne, jotka pitävät meidät elossa – sydämen rytminen lyönti, rytminen sisään- ja uloshengitys, aivoaaltojemme rytmisyys. Jos mikään näistä lakkaa, lakkaamme olemasta.

Rytmi on elämä itsessään, mutta kuten se on meillä kehossamme, se on myös päivässä ja yössä, kuukausien kierrossa. Ne ovat rytmejä, jotka viittaavat ajan kulkuun. Rytmiä on myös kaikessa materiassa, jonka meille kertoo muinainen viisaus ja moderni fysiikka. Se on

Rytmiä ei tarvitse Afrikasta asti hakea.

vibraatiota. Kaikki aine liikkuu omassa rytmisään. Se on syvä sano- ma tästä polyrytmisestä maailmasta, jossa asumme, missä yhden rytminen vibraatio voi herättää tai vaikuttaa toiseen rytmiseen vibraatioon. Sitä ei vain tapahdu rumpujen kesken vaan myöskin ihmisten. Ehkä rakastumisen fysiikka piilee juuri siinä, kun huomaat toisen ihmisen rytmin ylitse kaikkien muiden tai hän huomaa sinun. Ja me käymme musiikintunnilla ja luulemme, että rytmi on laskemista 1-2-3-4! Orffin nerous piilee juuri siinä, että hän tajusi rytmisen harjoituksen olevan juuri sitä, että vapautamme itsemme juuri sellaisina mitä oikeasti olemme.

Rytmin voi löytää kielen kautta.

*"Mitä sirkkojen herkkä sirtys on meille,
sitä olemme me puille,
mitä ovat ne kiville ja kukkuloille."*
– Gary Snyder

Joten on erilaisia elämänrytmejä: nopeita ja hitaita mutta kaikki silti samanlaatuisia. Mahtava kuva universumista on täynnä suurennettuja ja pienennettyjä rytmejä.

Rytmitämme elämäämme tapahtumilla ja teoilla, kuinka leikkaamme ruohon, lypsämme lehmän, kylvämme viljan. Nykyään tämä on korvattu napin painalluksella, omien fyysisten rytmienne kustannuksella.

Rytmi on lähtökohta musiikinopetukselle

Kun kuulemme musiikkia, rytmi iskee meihin ensimmäisenä. Se on ensimmäinen asia johon vastaamme ennenkuin järki analysoi, sydän tuntee ja varvas naputtaa mukana. Rytmisä on aina myös mukana melodiaa ja dynamiikkaa. Rytmi saattaa olla lähtökohta mutta melodia on aina joko rinnalla tai seuraa tiiviisti kannoilla.

Rytmin kolme elementtiä

Tuodakseni tämän kaiken takaisin maan pinnalle ja sisälle musiikkiluokkaan puhun kolmesta rytmin elementistä:

Syke: pulssin katkeamaton jatkuva syke, joka on vakaa ja säännöllinen juuri sellainen kuin sydämenlyönnit. Elämälle ja musiikille elintärkeä syke, joka makaa mattona: vakaana, säännöllisenä, luotettavana ja jyrkänä.

Metri: rytmien ryhmittäminen. Eri kulttuureilla on tähän omat tapansa, mutta yhteistä kaikille on, että suurempi muoto voittaa pienemmän rytmin osan. Länsimaissa tunnemme 4/4- ja 3/4-tahtilajit, mutta muualla ne ovat usein monimutkaisempia. Yhteistä kulttuureille on, että yksittäinen isku koetaan pienenä kokonaisuutena ja muoto määrittää sitä kuinka yksittäiset iskut ovat ryhmittyneet, johon kaikkeen vaikuttaa vielä fraseeraus.

Muusikot ovat aina olleet myös tanssijoita, jotka ovat kokeneet fraasin painotukset kehonsa kautta. Kun he lakkasivat tanssimasta alkoi laskeminen. Se oli musikaalisuuden lopun alkua.

Onneksi mukaan tuli radikaali ajattelija Emile Jacques-Dalcroze, joka veti musiikinopiskelijat pois soitintensa luota ja laitto heidät liikkumaan ja laulamaan.

Rytmi: aika-arvot, fraasit ja kestot. Jos lausut runoa, sen alla on syke. Metri ryhmittää sitä ja rytmiä on lyhyet ja pitkät äänet sykkeen päällä ja metrin sisällä. Opettajan tulisi vapauttaa lapsen sisäinen rytmi ja johdattaa heidät ymmärtämään sitä. Se onnistuu analysoimalla näitä kolmea rytmien elementtiä. Kaikki alkaa rytmien löytämisellä kaikesta mitä teemme – taputusleikit, laulut, lorut, kansantanssit, teokset.

Rytminen oppiminen

Mikä on paras tapa opettaa lapsia?

”Opettajana sinä olet se musiikki ja muista luokassa olevista ihmisistä tulee se sinun kauttasi.”

Siihen ei ole yhtä vastausta. Lapset tulee kylvettää sykkeen kylvyssä ja näyttää heille, että he ymmärtävät rytmiä ja pystyvät kokemaan sen. Kaikki mitä olen kurssueillani tehnyt on oma vastaukseni kysymykseen ja se on aika erilainen muihin opetustapoihin nähden.

Rytmin löytää kielen kautta, ei laskemisen. Vauva sanoo äi-ti ennen kuin hän laskee $2+2=4$. Kieli soittaa ennen kättä. Hyvänä esimerkkinä tästä on Intia, missä soittimia ei pääse soitamaan ennen kuin osaa kielellisesti ilmaista rytmit. Kun opetat rytmiä, opeta aina suhteessa johonkin tekstiin tai melodiaan.

Monet opettavat jopa Orffin nimissä leikin leikin perään ilman niiden todellista yhteyttä. Mielestäni pääsemme syvemmälle. Jokaisen opitun tulisi olla musiikkiteoksen kaltainen: innostava alku- yhteyksiä luova keskiosa – rauhoittava loppukadenssi.

Rytminen kasvatus

Onko olemassa epärytmisyyttä?

Minusta se on kiinni 95%:sti siitä minkälaisia kokemuksia koet ensin vauvana, myöhemmin

lapsena ja lopulta aikuisena. Kaikki lähtee kotia. Minkälaisen musiikillisen ympäristön vanhemmat sinulle luovat. Esimerkiksi olen itse nähnyt kuinka hyvin pienet lapset Ghanassa pystyvät jo toteuttamaan hyvinkin monimutkaisia rytmejä. Mutta jos analysoit kuinka he siihen pystyvät, huomaat, että he ovat pienestä pitäen usein sidottu äidin selälle tai rinnalle hänen tehdessään rytmistä työtä, murskatessaan viljaa tai tanssiessaan ja laulaessaan työnteon lomassa. Lapset kokevat sen joka aistillaan ja emotionaalinen turvallisuudentunne lisääntyy.

Verrattuna länsimaihin, jossa lapsi nukkuu yksin kehossaan. Lasta työnnetään ympärinsä kärryissä tai vaikka hän olisikin kiinni äidin selässä äiti saattaa kirjoittaa tietokoneella. Lapsella ei ole mahdollisuutta tuntea rytmiä kehollisesti. Näin lapsi menettää ensimahdollisuutensa virittää musikaalisuuttaan. Siten he saattavat tulla musiikintunnille vanhempina, eivätkä ymmärrä sykettä koska aivot eivät ole saaneet tehtyä tätä yhteyttä alkuvaiheessa. Mutta ei se hukassa ole vanhempanakaan, se vain vaatii enemmän ponnisteluja ja meidän tehtävämme musiikkikasvattajina on lapsen taustasta huolimatta tukea rytmistä kasvua. Rytmiä ei tarvitse Afrikasta asti etsiä. Sen voi löytää mistä tahansa missä vanhempi laulaa, tanssii ja pitelee lastaan. Rytmi rauhoittaa ja riemastuttaa vauvaa ja se on osoitus siitä kuinka keskeinen rytmi on kaikelle elämälle.

Doug Goodkinin haastattelu tehtiin kesällä 2012 Orivedellä.

Artikkeli on osa Tea Ylikosken opinnäytetyötä.

Perinnemuusikon opintie Afrikassa

AAKUSTI OKSANEN

Muusikoksi kasvaminen afrikkalaisen perinteen viitekehyksessä alkaa jo aivan nuorena, jolloin lapsi kasvaa musiikin elävässä vaikutuspiirissä.

Kun lapsi hieman varttuu, alkaa varsinainen koulutus vanhemman muusikon ohjauksessa. Guinealainen djembefolai Mamady ”Kargus” Keita kertoo omasta opintiestään: ”Minulle sanottiin pienestä pitäen, että olen lyömäsoittaja. Ennustaja oli kertonut äidilleni jo ennen syntymääni, että minusta tulee kuuluisa kaikilla maailman neljällä kulmalla. Lahjakkuuteni ilmeni hyvin varhain, ja taputtelin kaikkea eteeni osuvaa. Viisivuotiaana vanhempani uskoivat minut kylän djembefolan oppiin. Mestarini tunsı djemben seitsemän salaisuutta ja initioi minut niihin: se on minulle suuri kunnia, mutta samalla raskas vastuu.”

PERINTEISEN afrikkalaisen muusikon opintie ei ole helppo. Kärsimyksen teema ja vahvaan auktoriteettiin perustuva opettajan ja oppilaan suhde tulevat usein esille muusikoiden kertomuksissa opintiestään. Malilainen mestarirumpali **Soungalo Coulibaly** pitää kärsimykseen perustuvaa koulutusta ainoana oikeana tapana opettaa perinteistä musiikkia: ”... valittavaa oppilasta täytyy lyödä tai häntä täytyy uhkailla. Ah, minä sanon totuuden! Jos halutaan rakentaa koulu [perinteiselle musiikille], sen tulee olla [tiukka] kuin armeija. Jos emme ole huolissamme perinteestä, se ei voi toimia.”

Perinteisessä opetuksessa on käytetty yleisesti fyysisiä keinoja opetuksen perille menon takaimiseksi. Nuorta muusikkoa saatetaan ohjata kovakouraisestikin oikeaan suuntaan opinnoissaan. Burkinafasolainen djembefola **Adama Drame** kehittyi nopeasti muusikkona Ouagadougoussa vietettyjen vuosien 1970–1973 aikana. Nuori Adama pääsi soittamaan isänsä kanssa lukuisissa juhlissa, mutta kuvaa koulutusta näin: ”Hän löi minua. Hän antoi rytmin, yhden perusrytmin, etkä voinut vaihtaa, et saanut lupaa improvisoida. Välillä se kävi todella voimille, koska se rullaa ja rullaa koko ajan samalla lailla. Ja aina jos poikkesit hieman, hän läimäytti, joka kerta. Tästä syystä, tästä kovuudesta johtuen kaikki muut veljeni lähtivät. He eivät kestäneet, eivät voineet ottaa vastaan. Vaikka he olivat vanhempia kuin minä, isäni löi heitäkin.”¹ Adaman isän

Salifou Dramen opissa iällä ei ollut merkitystä. Hän oli äärimmäisen tarkka ja tinkimätön opettaja, musiikin tuli olla juuri sellaista kuin hän halusi.² Opettajani **Zoumanan** pikkuveli **Amidou Dembele** (synt. noin 1988) kertoi haastattelussa olevansa kuitenkin kiitollinen vanhemmalle veljelleen kovakouraisistakin otteista heidän isänsä kuoltua: ”Kun olin pieni ja hän löi minua... sain silloin, että hän oli paha, että hän oli huono ihminen. Nykyään ajattelen, että hän teki oikein ja hyvin. Sillä haluan, että se nousee edelleen [soittotaidot kehittyvät]. Haluan soittaa!”³

Malilainen **Yaya Diallo** puhuu nuoren muusikon egon taltuttamisesta, sillä vain nöyrällä asenteella voi edetä pitkälle muusikon vaikealla opintiellä: ”Hienotunteisuus on muusikon tärkein hyve. Itsehillintä on avainsana. Koulutus tähtää egon pienentämiseen.”⁴ Muusikon on opittava arvostamaan soittoonsa kohdistuvaa kritiikkiä ja olemaan sen kummempia välittämättä häntä imartelevista kommenteista. Ilman jatkuvaa yritystä ja sinnikästä ponnistelua ei muusikko opi ammattiaan kunnolla. Oppilaan läimäyttäminen ei ole afrikkalaisessa musiikki-perinteessä tabu, se on vain keino, jolla nuori mieli saadaan keskittymään oman toimeentulon ja yhteisön kannalta tärkeään toimintaan.⁵ Opettajan tehtävänä on auttaa oppilastaan tulemaan immuuniksi väärälle ylpeydelle ja seulomaan kaikesta kritiikistä sen sisältämä totuuden siemen, joka voi auttaa muusikkoa edistymään opiskelussaan.⁶

Oppiminen perinteisissä juhlissa

Perinteisten muusikoiden maailmassa juhlat ovat keskeisiä, sillä niissä he oppivat repertuaarinsa, saavat elantonsa ja ilmaisevat itseään taiteilijoina. Zoumana on kiitollinen juhliä järjestäville naisille: ”Olen saanut oppini näissä juhlissa, en voi unohtaa sitä koskaan – ne ovat naiset, jotka ovat kutsuneet minut paikalle [soittamaan].”⁷ Hyvät suhteet paikallisiin naisiin onkin perinteisen muusikon elinehto etenkin kaupungeissa. Heidän järjestämissä juhlissa muusikko oppii repertuaarin ensin vanhempiaan säestämällä ja myöhemmin johtamaan koko orkesteria jos on onnistunut vakuuttamaan vanhemmat muusikot omasta luotettavuudestaan muusikkona.

Perinteisen afrikkalaisen muusikon opintie voi näyttäytyä aivan toisenlaisessakin valossa kuin tiukan opettajan ja oppilaan suhteen kautta. Guinealainen djembefola **Famoudou Konate** kertoo isänsä antaneen hänelle nuorena pienen djemben lahjaksi: ”Isoveljeni soitti erittäin hyvin djembeä tuohon aikaan. Minä olin silloin

Zoumana ja poikansa Seydou Dembele 2007.

kahdeksanvuotias, enkä jaksanut vielä kantaa isoa rumpua. Naiset tulivat isäni luo ja sanoivat haluavansa minun tulevan soittamaan uuden talonsa harjannostajaisiin. Naiset antoivat isälleni kolapähkinät (jotka kuuluvat muusikon palkkaamisen tapaan Länsi-Afrikassa) ja niin menin soittamaan juhliin. Soitin rumpua kun naiset juttelivat, tanssivat ja lauloivat. Soitin luonnollisesti aika yksinkertaisia rytmejä... jälkeenpäin naiset kiittelivät isääni.”⁸

Famoudoun kertomus antaa aavistuksen perinteisten muusikkojen tavasta oppia kuuntelemalla ja imitoimalla kokeneempia muusikkoja. Tällöin nuori seuraa heitä juhliin ja muihin musiikin tapahtumiin ja tarkkailee tapahtumaa. Jos nuori muusikko on tarkkaavainen, pystyy hän omaksumaan kyseisen perinteen musiikin korvakuulolta ja ”varastamaan” myöhemmin materiaalia omaan repertuaariinsa. Etnomusikologi **Vincent Zanetti** kertoo guinealaisesta djembefolasta **Mamady ”Ntoman” Keitasta**, joka löysi nuorena Norsunluurannikon suurkaupungista Abidjanista mahdollisuuden djembemusiikin ammattimaiseen harjoittamiseen. Zanettin mukaan hän oli tyyppiesimerkki djembefolasta, joka omasi erinomaisen taidon omaksua musiikillista materiaalia juhlatapahtumassa suoraan toisilta muusikoilta. Ntoman tiedosti jo varhain, että onnistuakseen ammatissaan, djembefolan tuli kyetä varastamaan musiikkia ja uusia ideoita kollegoiltaan ja siten haastamaan nämä näiden oman osaamisen alueella. Näin Ntoman Keitasta tuli nopeasti, ei pelkästään malilaisten ja guinealaisten rytmien yksi suurimmista tuntijoista, vaan myös niiden yksi parhaimmista tulkitsijoista.

Saadakseen asemaa ja nimeä on djembefolan kyettävä omaksumaan nopeasti materiaalia ja kyettävä siten haastamaan muut soittajat näiden omilla aseilla. Katujuhlissa ja muualla toisilta soittajilta ideoiden ja materiaalin varastamisella ei ole tässä yhteydessä negatiivista merkitystä. Kyse on pikemminkin oppimisen taidosta, sillä suullisessa perinteessä mestari ei useinkaan selitä eikä näytä erikseen oppipojalleen mitään, vaan ainoa keino edistyä on joko opettajan tai muiden muusikoiden imitointi. Kun vanhemmat soittajat huomaavat nuoren muusikon kykenevän ottamaan käyttöön edellisen päivän juhlissa kuulemaansa uutta materiaalia tehokkaammin kuin soittokaverinsa (uusia tulkintoja perinte-

1 Drame & Senn-Borloz 1992, 38.

2 Ibid.

3 Oksanen 2003md-AD, 8.

4 Diallo ja Hall 1989, 98.

5 Diallo ja Hall 1989, 95-96.

6 Diallo ja Hall 1989, 102.

7 Oksanen 2003a, 118.

8 Konate & Ott 1997, 22.

Tulevia tanssijoita 2007.

Amidou, Abdoulaye ja Issouf treeneissä 2007.

sistä soolofraaseista), alkavat he huomioida nousevan kyvyn potentiaalin tulevana perinteenkantajana. Tällöin tuleva mestarimuusikko saa heidän siunauksensa ja tie elämän kestäväälle kehitykselle perinteisen musiikin parissa aukeaa.

Todellinen djembefola väijyy täten aina tilaisuutta uusien rytmisten elementtien omaksumiseen rikastuttaakseen musiikillista sanavarastoaan. **Soungalo Coulibaly**, malilainen **Baba Kouyate** ja **Adama Drame** ovat tästä hyviä esimerkkejä, sillä he ovat olleet erinomaisia

erilaisten tyylien hallitsijoita ja pystyneet elättämään itsensä sekä perinteisinä muusikkoina että kansainvälisillä areenoilla. Nyt jo edesmennyt Soungalo sekä Burkina Fason Bobo-Dioulagoon muuttaneet griotit⁹ Baba ja Adama ovat kunnioitettuja mestarirumpaleita, joiden oppiin on tullut nuoria djembefolia pitkienkin matkojen takaa.

⁹ Malinke/bambara/dioula: djemben soittaja

Liselotte Orff in Memoriam

*To all members of the
Orff-Schulwerk Forum Salzburg*

*Dear friends,
With deep sadness we have to inform you that
Frau Liselotte Orff passed away on September
19th, 2012.*

*We lost a kind and amiable friend, a strong and
honest personality and a most dedicated sup-
porter of the Orff-Schulwerk around the world.
We will remember her with love and gratitude.*

*Barbara Haselbach
Orff-Schulwerk Forum Salzburg*

ROUVA ORFF oli naimisissa Carl Orffin kanssa vuosina 1960-1982. Mieheensä kuoleman jälkeen rouva Orff nimettiin Carl Orff-säätiön puheenjohtajaksi. Tässä tehtävässä hän toimi vuoteen 2010, jolloin hänet nimettiin säätiön kunniapuheenjohtajaksi. Säätiö jakaa stipendejä, joilla tuetaan muusikkojen ja opettajien osallistumista mm AOSA:n konferensseihin. Rouva Orff sitoutui koko elämänsä ajan suojelemaan Carl Orffin työtä ja tekemään hänen sävellyksiään sekä Orff-koulun työtä tunnetuksi ympäri maailmaa. Vuonna 2010 saksalainen Diessenin kunta palkitsi hänet Kultaisella Kunniasonnalla (The Golden Ring of Honour), ja 2011 pääministeri Horst Seehofer ojensi hänelle Baijerilaisen ansiomerkin (The Bavarian Order of Merit) elämäntyöstä musiikin hyväksi.

Vamos Elisa!

ELISA SEPPÄNEN

Minulta kysytään usein, mitä on Orff-pedagogiikka? Mitä enemmän asiaan perehdyn ja syvennyn, sitä vaikeampi on vastata. Parasta kai on sanoa kysyjälle suoraan, että sinun täytyy kokea se itse. Suomessa Orff-kursseja järjestää JaSeSoi ry. Jos olet osallistunut JaSeSoi ry:n kursseille, tiedät millainen lämmin ja innostava musiikkikasvatussyhdistys se on. Tänä kesänä Orff-perheestäni tuli kerralla maailmanlaajuinen, sillä osallistuin San Francisco Schoolin Orff Level Coursille.

SAN FRANCISCOON kurssit ovat monella tapaa samanlaiset kuin Suomessa kesällä järjestettävät Orff-kurssit, jotka kuuluvat musiikkipedagogiseen koulutusohjelmaan. Kurssin pedagoginen tiimi on laatinut opetussuunnitelman valtakunnallisen yhdistyksen ja kansainvälisen yhteistyön avulla.

Opettajien välinen yhteistyö on tuonut Suomeen Orff-kouluttajiksi SFORFF:in maailmankuulut kouluttajat: Sofia Lopez-Iborin, James Hardingin, sekä tänä kesänä vierailleen Doug Goodkinin. Olen saanut nauttia heidän opetuksesta jo Suomessa, mutta halusin nähdä ja kokea sitä kaikkea ihanaa vielä lisää. Kirjoitin matkaltani blogia, jotta Suomessa ystävät ja kollegat voisivat seurata kokemuksiani ja olla siten mukana matkallani. Referoin tähän hieman otteita blogistani:

Day 1

Illalla perille päästyämme kello oli paikallista aikaa jo 19.30 eli suomen aikaa noin 04.30. Olin

aivan poikki. Söin pikaisesti ruuan ja osallistuin aloitusjuhliin. James, Doug ja Sofia toivottivat minut lämpimästi tervetulleeksi. Tanssimme aloitustansseja aivan samaan tapaan kun suomessakin. Mulla tosin silmät hieman lurpsahteli, ja sanat tulivat suusta lähinnä norjaksi mutta mukavaa oli! Tasoilla oli yhteensä noin sata henkeä. Hidden Valley on kaunis leirikeskus.

Day 2

Aamut alkavat yhteisillä äänenavauksilla, mutta mukana on myös liikettä. Laulukeskeinen prosessi on tosi hyvä päivän aloitus!

Täällä on sellainen oppiaine kuin Basic Orff (BO). Näillä tunneilla ykkösiä opettavat siis Sofia ja Paul Cribari. Ensimmäisen päivän BO sujui tuttujen nimileikkien merkeissä – hyvä niin. Täytyy opetella aivan valtava määrä nimiä! Ykköset on jaettu kahteen ryhmään samoin kuin Suomessakin. Meidän ryhmässä on 19 henkilöä.

BO:n jälkeen oli Movemet-tunti. En oikein tiedä, millä sanoin sitä kuvailisin.. superlatiivit

San Francisco Schoolin Orff Level-kurssin opettajat 2012.

loppuvat kesken heti! Tunti käsitteli liikkeen sekä niiden laatu-
jen nimeämistä. Meille
tuttu ”Kävelen kävelen
stop” hieman kalpenee,
kun yhtäkkiä nimeämme
melkein sata erilaista ta-
paa liikkuu! On siis mui-
takin kuin kävelen, hii-
vin, marssin ja hyppään!
Leijun, liidän, kurvaan,
kiidän... Aika virkistä-
vää! Christa Cooganin
opetuksessa on kyllä tai-
kaa.

Day 3

BO:ssa Sofia siteerasi Herra Orffia: ” You don’t
teach the beat – you release it!” Tunnin teema oli
sis syke, ja operoimme tuttuun tapaan mukeilla
ja lautasilla. Kuppiryteillä tehtiin mm. tunnet-
tuja klassisia teoksia. Sofian tunnilta jatkoimme
matkaa jälleen liikkeen ihmeelliseen maailmaan.
Ihmeellinen Christa. Kysymyksessä oli edelleen
liikkeen laatu, mutta tällä kertaa harjoitetut liik-
keet johtivat rondo-muotoiseen koreografiaan.

Nokkahuilun jälkeen meillä oli vielä BO
Paulin kanssa. Body Percussion yhdistettynä
Dalcrose-juttuihin eli musiikinteoriaa liikkuen.
Tämä on aina hyödyllistä treeniä myös itselle.

Illalla meillä oli kansantansseja eri maista.
Kyllä näiden opettajien kannattaa kiertää maa-
ilmaa oppimassa aina vain hausکمپia juttuja!

Day 4

Tanssia! Focus on space! And Static spatial re-
lationships! Parityötä harjoiteltiin aluksi voima-
harjoituksilla, jotta voisimme luottaa toisiimme
sekä uskaltaisimme koskettaa. Voimaharjoitus-
ten jälkeen oltiin alla, päällä, vieressä, läpi jne.
Liike ilman rytmiä sekä rytmisen liike. Näistä
pariharjoitteista tehtiin patsaita puistoon! Näky
oli todella lumoava! BO:ssa sateenvarjon päälle
pisaroiden piirtäminen – soittaminen – säveltä-
minen! Hauskoja uusia tapoja opettaa notaatiota
kuvallisena prosessina. Sofian prosessilanka on
niin sitkeä, ettei se katkea milloinkaan!

YLLÄ Elisa opettajiensa kanssa.

Day 5

Joka päivä oma pedago-
ginen näkemys vahvis-
tuu yhdessä koettujen ja
jaettujen elämysten myö-
tä. Joka päivä edessäni
on myös vaikeita asioita;
osaanko soveltaa, uskal-
lanko heittäytyä. Kuiten-
kin vahva ryhmän tuki ja
prosessi valmistaa sinut
aina uusiin haasteisiin ja
venytyksiin. On todella
antoisaa olla ykkösta-
solla täällä! Viidentenä
päivänä prosessia tehtiin
paloilla – irtonaisilla
sellaisilla. Sofian tunnin
jälkeen kävimme läpi

tuntuuunnittelua – didaktiikkaa!

Tanssitunnilla työstiin koreografiaa. Voi-
maa ja vauhtia! Teemana oli myös seuraa joh-
tataa-peliä, peilien ja varjojen leikkiä, kaikutehtäviä yms. Liikkeen laatu sekä impulssi tuli
kaikutehtävissä parin antamasta soittimesta – to-
della hienosti. Christassa on vauhtia ja voimaa,
ystävyyttä ja intohimoa!

Day 6

”Thank God it’s Friday, I’ve had enough of this
Orffing for awile”, laulettiin viikonlopun viet-
toon lähdeettäessä!

Viikon BO-prosessit etenivät vihdoin soit-
tamiseen perjantaina: mallettiharjoituksia, ryt-
miikkaa, säestyskuvioita, kapellimestarileikke-
jä.. ihana pentatoninen asteikko. Tanssiviikko on
ollut minulle henkilökohtaisesti kaikista huimin.
Opettaja hallitsee niin upeasti Orffin, Labanin,
Dalcrozen, että olen aivan sanaton. Eilen keski-
tyttiin hengityksiin! Movement is coming from
the breath! Tässä taas yksi työkalu kehon hallin-
taan. To be alive is to move!

Day 9

Prosessi syvenee ja syvenee. Pienistä purois-
ta syntyy jokia, joita pitkin melon niin kovaa
kun ehdin. Jos päästän melasta hetkeksi, tunnen
kuinka sinussa virtaa. Hengitä! NAUTI! Proses-
sissa on Flow, Free Flow, tai Bond Flow!

Kurssikuva level I.

BO: tunneilla aiheena oli sovittaminen Orff-orkesterille. Myös kotitehtävänä oli jälleen sovituksen rakentaminen. Nokkahuilutunnilla tehtiin myös sovituksia. Illalla oli Sofian johtama kuorotunti. Aivan huippuhuivia lauluja eri puolilta maailmaa.

Day 10

Tiistain BO:ssa sovittamista, säveltämistä ja improvisaatiota. Tanssitunnilla löysin itseni koreografioimassa suomenkielistä liikerunoa – pysähdy ja hengitä! Olen opettanut Porkkanalaulun, Kolme pientä pukkia ja tarinan ötököistä, mutta enpä arvannut, että tekisin jotain tällaista. Liikeruno koostuu siis suoraan liikkeen nimeämisistä rytmisesti niin, että voin tanssia koreografian sitä luettaessa.

Day 11

Eilinen oli täynnä tunnetta ja taikaa. Meillä oli koko päivä intensiivistä opetusta, ja se huipentui neljän tunnin Talent Show'n. Voi millaista talenttia täällä onkaan: huikeita muusikoita, näyttelijöitä, opettajia! Täällä on 35 eri kansallisuutta: Thaimaa, Turkki, Espanja, Meksiko, Columbia, Venäjä, Saksa, Englanti, Venezuela, Hong Kong jne. Positiivista ja räjähtävää energiaa ja tunnetta räiskyvät kulttuurien törmäykset. Huippua!

BO: tunneilla käytiin moodeja. Lapset, joita opetetaan tällä tavalla, alkavat varmasti rakastaa oppimista ja musiikkia.

Day 12

Viimeinen virallinen opetuspäivä (torstai) oli hieman kaoottinen. Kaikilla alkoi olla pieni

sekä harjoitella ryhmiensä kanssa illan konserttia varten.

Illan konsertissa kukin vuosikurssi jakoi parhaita palojaan.. vähän niin kun meidän Fest Suomen Orff-kursseilla. Tarinoita, seikkailuja, huikeita tanssikoreografioita. Naurua ja itkua. Jakamisen iloa. Kahden viikon aikana meille oli tapahtunut elämää mullistavia muutoksia – ja kyllähän se näkyi esityksissään. Rohkeutta, tietoa ja taitoa, ystävyyttä ja rakkautta!

Day 13

Kertaustuntien jälkeen meillä oli todistusten jako ja kolmosten valmistujaiset. Keho reagoi välittömästi jäähyväistunnelmaan. Kaikilla oli tippa silmässä ja minua heikotti ihan kauttaaltaan. Nämä ovat olleet niin huikeita kokemuksia. Tämä on täydennyskoulutuksen täydentämistä parhaimmillaan. Olen vahvistunut ja kehittynyt näiden viikkojen aikana, tunnen sen luissa ja ytimissäni. Lisäksi haluan tätä lisää ja lisää ja lisää!! Kansainväliset ikkunat auki ja kunnon tuuletus omiin ajatuksiin tekee niin hyvää. Ei tätä kokemusta voi verrata rahassa. Se raha ei olo mitään verrattuna siihen, etten ikinä unohda noista kahdesta viikosta päivääkään.

Lopetan matkaraporttini tähän. Kiitos lukijoilleni! Toivottavasti innostuitte, ja lähdette kouluttautumaan! Kannattaa aloittaa vaikka JaSeSoi ry:n koulutuksista. Siitä sitten tuulta alle ja ravaten maailmalle!!

Nettilinkit:

Lue koko matkaraporttini täältä:

<http://vamoselisa.blogspot.fi>

SFORFF <http://www.sforff.org>

JASESOI www.jasesoi.org

My Journey to Route to the Roots, World Village 2012

JENNIFER DONOVAN

As I began my journey to Finland to attend the 2012 JaSeSoi World Village conference, I knew that I would make new friends and attend a weeklong workshop with musicians from around the world. My hopes and expectations were high, and JaSeSoi far surpassed any hopes that I could have imagined.

Every minute was wonderful and meaningful

From our beautiful greeting by the Zambian Vocal Collection to the tearful goodbye to new friends as we left, every minute spent at the World Village was wonderful and meaningful. Lenka, Kofi, and Anne led us through new discoveries as we explored differing cultures as well as ourselves. Lively conversations, glorious music-making, harmonious laughter, and pensive sauna time filled me with joy and a wonderful appreciation of each person in attendance.

Kirkkovenesoutua Repovedellä.

Suomi-iltaa viettämässä.

What did I take away from the World Village to bring back to my colleagues and students?

I think the most important part of the workshop is the love and energy that surrounded us each moment. My hope is that each of my students leaves my classroom feeling as loved and energized as I felt on my flight home. Secondly, the workshop helped me grow as Orff Schulwerk teacher and global community member by discussing Orff Schulwerk with music educators from around the world. I had the opportunity to truly appreciate our similarities and differences by hearing about their schools, students, and Orff associations. World Village is aptly named, and I am honored for AOSA and JeSeSoi to have chosen me as the World Village Wildcard recipient. My wish is that I can join you again in the future.

Englantilais-sambialaista pullan leivontaa.

Kylläpä Syksy taas Soi Kiljavalla

LAURA TARVONEN

Jäsenistölle ilmainen SyysSeSoi-tapahtuma järjestettiin perinteisesti Kiljavan opistolla 29.9.2012. Päivä alkoi ystävien tapaamisella ja basaarituotteisiin tutustumalla. Svengaavan jazz-aloituksen jälkeen jakauduttiin työpajoihin. Pajoissa tutustuttiin Musiikki- ja Kulttuurikeskus Verson materiaaliin sekä pitkähuilujen rakentamiseen ja käyttöön. Yhdistyksen syyskokous valitsi uudeksi puheenjohtajaksi Juuso Kauppisen. Illalla musisoitiin Soilin studiolla.

SATEISEN VIIKON jälkeen lauantaiamun aurinko oli odotettu vieras. Yhtä odotettuja olivat yhdistyksen lähes 80 jäsentä, jotka saapuivat puolilta päivin Kiljavan opistolle. Aulan ukulelebändi toivotti jäsenistön tervetulleeksi. Basaaritunnelma sekä ystävien ja kollegoiden tapaaminen loivat mukavan leppoisan tunnelman.

SyysSeSoi kiinnosti jäseniä kovasti ja ensikertalaisia oli mukana paljon. Ensimmäistä kertaa SyysSeSoihin ja yhdistykseen toimintaan osallistunut Sari Sakki kuvasi tunnelmiaan seuraavasti: ”JaSeSoin toiminta on kiinnostanut jo monen monta vuotta. Nyt rohkaistuini ja tartuin tilaisuuteen. Tuomasin, että SyysSeSoi saattaisi olla tapahtuma, jossa voisi tutustua yhdistyksen toimintaan ja ihmisiin, kokea yhteisöllisyyttä ja saada uutta innostusta omaan opetustyöhön ja iloa elämään.” Niin ikään ensikertalainen Elina Vesanen halusi tavata mukavia, innostavia ja innostuneita ihmisiä. ”Tämä oli helppo ja edullinen, ei liian sitova tutustuminen yhdistyksen toimintaan.” Konkaritkin tulevat paikalle mielellään, kerta toisensa jälkeen. Johanna Kempainen Oulusta kertoi saavansa päivästä itselleen voimaa, virikkeitä ja uusia näkökulmia omaan työhön. ”On myös todella ihanaa nähdä vanhoja ja uusia tuttuja, läheltä ja kaukaa.”

”Vaan kun vanha jatsi soi, mummo tunnelmoi!”

Lämminhenkinen jazz-aloitus Kiljavan opiston isossa salissa sai osallistujat hymyilemään ja musiikki vei mukanaan tälläkin kertaa.

”Mummon muminaa, et muistoista selvää saa. Vaan kun vanha jatsi soi, mummo tunnelmoi!” SyysSeSoi-tiimin jäsen Elisa Seppänen johdatti omalla kappaleellaan osallistujat tanssin iloon ja ison JaSeSoi-kuoron hienoon harmoniaan. Välillä kokeiltiin parin kanssa, kummalla on kylmemmät kädet, ja nämä siirtyivät sisäpiiriin. Näin jatkettiin aina siihen asti, että sisimmässä piirissä oli viisi kylmänäppiä. Cold hands – warm heart! Hienosti svengaava bändi soitti tunnelman kattoon.

Piilometsässä HuiluSeSoi

Työpajoissa tutustuttiin Musiikki- ja Kulttuurikeskus Verson Piilometsän säveliä-materiaaliin Hanna-Leena Tammiruusun ja Sari Kalliorannan ohjauksessa sekä pitkähuilun rakentamiseen Harri Mäkilän opissa. Lisäksi Soili Perkiö ohjasi osallistujia pitkähuilujen soittamiseen ja pedagogiseen käyttöön. Tiina Kursulan sanoin: ”Nyt oma huilu soi huulilla hyvin.”

Kokkolasta SyysSeSoihin saapunut Veera Perkola kertoi Piilometsä-osion houkutelleen paikalle. ”Metsä on kiehtova muskari aihe ja levy on ahkerassa käytössä.” Elina Vesanen kuvaili metsä- ja huiluteeman sopivan Kiljavalle loistavasti. ”Mukavasti vuodenaikaan sopiva musiikillinen tuulahdus.” Sari Sakki ilahtui siitä, että ”harvalla kurssilla voi porata putkia ja piirrellä kaverin selkään Piilometsän karttoja.”

”Lasten ja ikäihmisten parissa työskennelleenä, työpajan vetäminen oli tosi jännä paikka. Mutta antoi samalla hyvin arvokasta kokemusta

”Vaun kun vanha jatsi soi, mummo tunnelmoi!”

Harri Mäkilän opissa valmistui jokaiselle oma pitkähuilu. Tarkkaa puuhaa...

aikuisten kanssa tekemisestä.” kertoi jäsenistöä Piilometsään tutustuttanut Hanna-Leena Tammiruusu työpajojen ohjaamisen jälkeen.

Yhdistyksen puheenjohtaja vaihtuu tammikuussa 2013

Ruokailu ja syyskokous järjestettiin tänä vuonna Kiljavan opiston vieressä sijaitsevassa Lomakoti Kotorannassa. Edellisvuosien keittoihin tottunut jäsenistö oli iloisesti yllättynyt seisovanpöydän antimista mansikkakakkuineen. Yhdistyksen pitkäaikainen jäsen ja entinen sihteeri Tiina Kursula kokee velvollisuudekseen osallistua yhdistyksen virallisiin kokouksiin. ”Plussaa on, että samaan päivään sisältyy mainio koulutus.” Puheenjohtaja Harri Sandborgin haikat jäähyväiset ja uuden puheenjohtajan, Juuso Kauppisen valinta loivat Tiinan mielestä yhteenkuuluvaisuuden tunteen. ”Ilmassa oli todella vahvaa tunnetta ja voimaa.” JaSeSoin hallituksen uudeksi jäseneksi syyskokous valitsi Hanna-Leena Tammiruusun.

”Kaukaa jo kuulen tuon äänen, se tuulessa soi ja se soi, ja se soi...”

Erään saksalaisen kauppaketjun 10-vuotis tunnussävelmän siivittämänä yhdistykselle valittiin uusi puheenjohtaja (että kiitos vaan hyvästä tunnarista). Yhdistyksen nykyinen puheenjohtaja Harri Sandborg aloitti puheenjohtajakautensa

vuonna 2007. Nyt oli aika jättää ”riemastuttava, empaattinen, humaani, hauska ja luova” yhdistys uudelle puheenjohtajalle. Harri kiitti jäsenistöä seuraavilla sanoilla: ”Teidän huikeiden persoonien ja suurten ihmisten parissa ajan viettäminen, kommunikointi, antaminen ja jakaminen on ollut ainutlaatuista kasvua.” Harri pohti puheessaan yhdistystoimintaan liittyviä haasteita. Yhdistystoiminta perustuu vapaaehtoistyöhön, mutta vastuultaan, laadultaan ja vaatimuksiltaan on ammattimaista.

Uudeksi puheenjohtajaksi valittiin Juuso Kauppinen. ”Yhdistyksellä on vahva perintö, viesti paremmasta pedagogiikasta ja soihtu kannettavana.” Tammikuussa 2013 puheenjohtajakautensa aloittavan Juuson mielestä yhdistys on nyt vahvempi kuin koskaan. Tämän puolesta puhuvat niin jäsenmäärä kuin yhdistyksen talouskin. Uudella puheenjohtajalla on ainakin yksi selkeä toive ja tavoite tulevaisuutta ajatellen. ”Näen yhdistyksen tulevaisuudessa entistä kansainvälisempänä. On hienoa, että jäsenemme kouluttautuvat myös ulkomailla nykyistä enemmän.”

Syksyinen ilta päättyi Lisbeth Nyströmin ohjaamiin yhteislauluihin. Tunnelma vaihtui rauhallisesta riehakkaaseen, balladista Beatlesiin. ”Tämän lauantain toiminta ja lämpö kantaa pitkään. Pajat ja keskustelut antoivat paljon ajateltavaa ja ideoita”, tiivistää Sari Sakki päivän antia.

JouluVerso

Valloittava koko perheen joululevy

JouluVerso on tunnelmallinen kokoelma tuttuja lauluja sekä uusia sävelmiä, jotka raikkaudellaan ihastuttavat kaikenikäisiä musiikin ystäviä.

Cd:n hinta 20 €

Myynti ja tiedustelut:

info@versomus.fi

p. 040 706 9446

www.versomus.fi

Musiikki- ja Kulttuurikeskus VERSO

JaSeSoi ry mukana Varhaiskasvatusmessuilla

LAURA TARVONEN

VUOSINA 2010-2012 yhdistys osallistui valtakunnallisille Educa-messuille. Tänä syksynä yhdistys oli esillä Varhaiskasvatusmessuilla. Messut järjestettiin 5.10.2012 Helsingin Wanhassa Satamassa. Tapahtuman pääluennoitsijoina oli Suomen kasvatustieteen tahtinimistö; Marjatta Kalliala, Liisa Keltikangas-Järvinen ja Ben Furman. Seminaarien lisäksi paikalla oli useita kymmeniä tietoisuuksia ja näyttöilleasettajia, JaSeSoi ry yhtenä muiden mukana.

Educa-messuilla yhdistys on markkinoinut toimintaansa soittamalla. Djembet, laattasoittimet, ukulelet ja kehorytmit ovat olleet näkyvästi esillä. Varhaiskasvatusmessuilla musisointimahdollisuutta ei ollut, vaikka messuvieraat kyselivätkin työpajojen perään. Yhdistystä ja sen toimintaa mainostettiin esitteiden, valokuvien ja keskustelujen avulla.

Yhdistyksen toiminta ja koulutukset olivat varhaiskasvatusväelle jonkin verran tuttuja. Monet messuilla kävijät kertoivat kuulleensa yhdistyksestä kollegoiltaan tai ystäviltään. Koulutuksesta, uusista ideoista ja materiaalista oltiin kiinnostuneita.

JaSeSoi Journal

Markku Kaikkonen valittiin Special Education-komissioon

International Society for Music Education ISME:n maailmankonferenssissa viime heinäkuussa Thessalonikissa Kreikassa Resonaarin johtaja **Markku Kaikkonen** valittiin Music in Special Education komissioon, johon kuuluu kuusi asiantuntijajäsentä eri puolilta maailmaa.

Kaikkonen toimii kauden 2012- 2014 komission jäsenenä statuksella chair-elect, mikä tarkoittaa että hän siirtyy komission puheenjohtajaksi kaudelle 2014-2016 ISME:n maailmankonferenssissa Brasilissa vuonna 2014.

JaSeSoi ry onnittelee!

Resonaarille tunnustusta

Musiikin erityispalvelukeskus Resonaari sai 6.11. Alfred Kordelinin säätiön apurahan kannustuksena musiikkikasvatuksen ja musiikin avulla tapahtuvan kuntoutuksen alalla tehtävään työhön.

JaSeSoi ry onnittelee!

OuluSeSoi ry 10-vuotias

OuluSeSoi ry juhlisti 10-vuotista taivaltaan kahdella konsertilla kulttuuritalo Valveessa 14.10.

JaSeSoi ry onnittelee!

Ilkka Lampi saapuu maaliskuussa RytmikSeen

PEKKA EVIJÄRVI

Ensi kevään RytmikSeen tulee kouluttajaksi baletinopettaja, tanssija, koreografi, miekkailija ja leikkikouluttaja Ilkka Lampi. Viimeksi hän on opettanut kurssueillamme yli kymmenen vuotta sitten. Senpä vuoksi tässä jutussa puhutaan koko ajan Rytmiseminaarista, vaikka nimi nykyisin onkin Rytmis. Yli kymmenen vuotta sitten ei vielä puhuttu ”riehaleikistä”. Eikä leikistä muutenkaan vielä silloin taidettu kovinkaan paljon tietää. Mutta nyt tähänkin tiede on tullut mukaan, ja uutta tietoa on tarjolla. Tätä uutta tietoa Ilkka tulee meille kertomaan. Eikä vain kertomaan, vaan myös leikittämään!

Kuinka on syksysi mennyt?

- Opettamista. Tammikuussa tulee iso tanssi- ja steppinäytös Espoon Louhisaliin, sitä valmistellessa.

Missä työskentelet tällä hetkellä?

- Olen freelancer. Pidän miehille ja pojille tanssitunteja. Valmennan miekkailua ja pidän erillisiä koulutuksia, niin kuin tämä ensi kevään Rytmiseminaari. Valmistuin juuri NLP-terapeutiksi. NLP eli neuro-linguistic programming

on systeemi, jota käytetään terapiassa, valmennuksessa, elämänhallinnassa ja opetuksessa. Se taipuu moneen asiaan.

Onko jäänyt aikaa harrastuksille?

- Osaksi työ ja harrastukset ovat minulla sama. Miekkailen muiden mukana, ja se steppinäytös on enemmänkin omaksi iloksi tehty. Uusikin harrastus on tullut, olen vuoden verran harrastanut kurkkulaulua.

***”Fyysinen, rajukin leikki on sisäsyntyinen tarve
kaikille nisäkkäille.”***

Kuinka erotat työn ja harrastuksen?

- Ero on välillä aika häilyvää. Niissä kaikissa asioissa mitä teen, on mukana se ajatus, että niitä itse mielelläni teen. ”Harrastaa” tulee sanasta ”harras”. Että paneutuu siihen omasta mielihyvästä, tekee jotain intensiivisesti. Se on kyllä jäljellä.

Olen tavannut sinut viimeksi yli kymmenen vuotta sitten. Sinä olit opettaja ja minä olin oppilas. Vuosi oli 1999 ja silloin Orivedellä järjestettiin Tasokurssit, joiden nimikin on ehtinyt jo muuttua Orff-kursseiksi. Mitä tässä välillä on elämässäsi tapahtunut?

- Yksi tärkeimpiä asioita on ollut perhe, lasten kasvaminen ja heidän kanssa tehdyt yhteiset asiat. He ovat mukana steppinäytöksessäkkin. Leikki, jota tulen Orivedelle vetämään on kypsynyt ja kasvanut ajan kuluessa. Varsinkin viimeisen viiden vuoden aikana olen lukenut enemmän leikki- ja aivotutkimuksesta, se on paljon syventänyt ja laajentanut sitä asiaa.

Mitä asioita leikistä olet löytänyt?

- Fyysinen, rajukin leikki on sisäsyntyinen tarve kaikille nisäkkäille. Se on olennainen osa kasvamista ja kypsymistä. Riehumisen rajoittaminen on nykyään enemmänkin sääntö kuin poikkeus. Lapset eivät saa kuulua. Se ei ole hyvä asia. Toki täytyy olla rajat, ettei tule vahinkoja, mutta aito leikki on jo itseään säätelevää. Tutkijat ovat koettaneet tutkia, mikä ennustaa sen, kuinka lapsi tulee aikuisena menestymään, tarkoittaen sitä, että saako hän tasapainoisen ja hyvän elämän. Ainut asia, mikä on löydetty (tai minkä näistä tutkimuksista itse olen löytänyt), on se, kuinka ihminen pystyy säätelemään ensimmäistä impulssiaan, sitä ensimmäistä haluaan tehdä jotain. Älykkyydosamäärä ei ollenkaan ennusta pärjäämistä. Jotkut perinteiset leikit nimen-

omaan kehittävät ja pelaavat tällä asialla, esim. ”Kapteeni käskee” on tyypillinen esimerkki. Yhdysvalloissa on meneillään mielenkiintoinen projekti, missä huono-osaisten lasten elämänhallinnassa on saatu hyviä tuloksia. He ovat leikkinneet juuri näitä perinteisiä leikkejä.

Mitä aiot tuoda Rytmiseminaariin?

- Varmastikin vauhtia ja melua. Mukana on ajattelevia leikkejä, jotka edellyttävät sitä, että osallistujan täytyy olla tarkasti mukana ja tietoinen siitä, mitä tapahtuu. Otan mukaan myös luovia leikkejä. Näitä leikkejä voisi jakaa tällä tavoin kolmeen erilaiseen ryhmään.

Olet käyttänyt kursseillasi käsitettä Riehaleikki. Mistä nimi tulee?

- Tutkijat käyttävät fyysisistä leikeistä ilmaisu ”rough and tumble play”. Olen antanut sille oman nimen ”riehaleikki”. Jos ajatellaan eläimiä, niin se tarkoittaa sitä, kun pennut pyöriskelee yhdessä läjässä, ja sitä pienet ihmisetkin tekee. Koulutuksessa leikkejä lähdetään tekemään tietoisesti, ja silloin toiminta on erilaista verrattuna lasten spontaaniseen toimintaan. Käytännön lisäksi luennollani pohdiskellaan syntyjä syviä. Tutustutaan taustoihin ja mietitään mihin kaikkeen leikki voi vaikuttaa.

EDELLINEN SIVU

Ilkka Lampi tanssii koreografiassaan Kenraali Raiko, jonka musiikin sävelsi Harri Setälä.

Kouluttaa

SyysSeSoi

World village

Orff III

Orff II

Orff I

RytmiS

JaSeSoy ry

Orff-Schulwerk Association of Finland

musiikkikasvatusehditys

XXVII RytmiS 15.-17.3.2013

Rytmiseminaari on monille ensi askel JaSeSoy ry:n iloisen ja monipuolisen musiikkikasvatuksen maailmaan.

RytmiSen sisältönä on musisointia, musiikkiliikuntaa ja pedagogiikkaa, iloa ja leikkiä unohtamatta. Se sopii kaikille musiikkia työssään käyttäville ja sitä harrastaville.

KOULUTUSPAIKKA

Oriveden Opisto

KOULUTTAJAT

* **Werner Beidinger, Saksa**

-- Through Process to Product:

Schulwerk - Principles in Music, Movement and Speech

* **Ilkka Lampi**

-- Leikkiä ikä kaikki

* **Lisbeth Nyström**

-- Suvantosalin siimeksessä:

Leiki, laula ja ilottele esiintyjä itsessäsi

ILMOITTAUTUMINEN

Klemetti-Opisto, Mari Lehtinen

0207 511 550, 0207 511 511 vaihde

mari.lehtinen@kvs.fi

Ilmoittautuminen on sitova

HINTA

294e, JaSeSoy ry:n jäsenet 270e, opiskelijat 235e.

Hinta sisältää opetuksen ja täysihoidon.

LISÄTIETOJA

Pekka Evijärvi(a)jasesoi.com

RYTMIS-TEAM

Pekka Evijärvi, Laura Mellais, Lisbeth Nyström, Heli Raatikainen

Tule oppimaan, iloitsemaan ja innostumaan musiikista!

RytmiS 2013 kouluttajat

Werner Beidinger

Through Process to Product

Schulwerk-Principles in Music, Movement and Speech

Werner Beidinger on opiskellut pianonsoiton pedagogiikkaa ja musiikkikasvatusta. Valmistuttuaan Salzburgin Orff-Instituutista hän opetti siellä 7 vuotta. Tuolloin hän hankki myös kokemusta koulun musiikinopettamisesta ja opetti varhaisiän musiikkikasvatusta Brucknerin Konservatoriossa Linzissä, Itävallassa. Hänellä on varhaisiän musiikkikasvatuksen opettajan virka Potsdamin yliopistossa Saksassa. Vuodesta 2003 hän on toiminut Saksan Orff-Schulwerk-yhdistyksen puheenjohtajana ja on julkaissut musiikkikasvatuslehteä *Fidula*. Hän on yhdistyksen AEMP

(Association of Elemental Music Pedagogy) puheenjohtaja ja vastasi symposiumin "ImproVI-SatION" järjestelyistä Ochsenhausenissa 2012. Hän on julkaissut musiikki- ja tanssikasvatusta käsitteleviä artikkeleita ja on ollut kysytty luennoitsija koulutustapahtumissa ja konferensseissa Euroopassa, Aasiassa, Australiassa ja Yhdysvalloissa. koreografina lukuisissa maamme tanssikouluissa ja ammattikoulutuspaikoissa. myös oma luontaishoitola.

Ilkka Lampi

Leikkiä ikä kaikki

Ilkka Lampi on Vaganova-instituutista valmistunut baletinopettaja. Hän on tanssinut Suomen Kansallisoppperan baletissa ja toiminut sen balettikoulussa opettajana ja johtajana. Hän on tehnyt lukuisia koreografioita mm. balettiin, steppiin ja tanssiteatteriin. Hän on ollut 20 vuotta vastaavana opettajana poikien tanssileirillä Kuopio tanssii ja soi –viikolla. Omassa työssään hän hyödyntää leikkiä. Hän on antanut leikkikoulutusta tanssinopettajille, valmentajille, terapeuteille, teatterin ja terveydenhuollon ammattilaisille. Hän on myös kalpamiekkailuvalmentaja Espoon miekkailijoissa ja on edustanut Suomea tajiin EM-kisoissa 1992. Vuonna 2002 hänet palkittiin Lastenkulttuurin valtionpalkinnolla.

Lisbeth Nyström

Suvantosalin siimeksessä Leiki, laula ja ilottele esiintyjä itsessäsi

Lipi Lisbeth Nyström on vuonna 1979 Teatterikoulusta valmistunut näyttelijä. Hänellä on musiikin ja teatterialan opintoja koti- ja ulkomailla. Näyttelijän kiinnityksiä hänellä on ollut Åbo Svenska Teaterissa, Turun Kaupunginteatterissa ja Turun Uusi Teatterissa. Hän on toiminut musiikin, draaman ja kulttuurihistorian opettajana Tammerfors Svenska Samkolanissa vuodesta 1992 lähtien. Majja Salon musiikkikoulun ilmaisutaitokuoron opettajana hän on toiminut vuodesta 2000. Hän on ohjannut, dramatisoinut ja kääntänyt noin 40 lasten ja nuorten näytelmää. Hän on myös Tampereen kaupungin opas. Hän on JaSeSoi ry:n hallituksen jäsen ja on ollut Rytmiksessä mukana iät ja ajat.

Musiikkikasvatusyhdistys Orff-Schulwerk Association of Finland

JaSeSoi ry on yleishyödyllinen yhteisö, joka on perustettu vuonna 1993. Yhdistyksen tarkoituksena on musiikkiharrastuksen herättäminen, sekä musikaalisen ja kokonaisilmallisuuden kasvun tukeminen ja edistäminen kaikenikäisten kansalaisten keskuudessa.

JaSeSoi järjestää Orff-Schulwerkin ideoille ja ajatuksille pohjautuvia koulutustilaisuuksia. Keväinen Rytmis on yhdistyksen keskeisin koulutustapahtuma. Muita vuosittaisia kursseja ovat kesällä pidettävät Orff-kurssit I-III sekä englanninkielinen World Village - Maailmankylä. SyysSeSoi ja Soittajaiset tarjoavat jäsenistölle ilmaisen koulutustapahtuman.

Yhdistys on avoin kaikille musiikista ja musiikkikasvatuksesta kiinnostuneille ihmisille ammatista riippumatta. Jäseniä yhdistää erityisesti kiinnostus käyttää Orff-pedagogiikan suomalaisia sovelluksia omassa työssään.

JaSeSoi ry on kansainvälisen Orff-Schulwerk-liikkeen hyväksymä organisaatio. Yhdistyksellä on hyvät suhteet Salzburgin Orff-instituuttiin, Carl Orff-säätiöön ja Orff-yhdistyksiin ympäri maailmaa. Näiden suhteiden avulla yhdistys on pystynyt tuottamaan korkeatasoisia kansainvälisiä kouluttajia sekä omille kursseilleen että muiden musiikkikasvatusorganisaatioiden käyttöön. JaSeSoi ry:n kouluttajavaihtona myös lukuisat suomalaiset on kutsuttu kouluttamaan ulkomaille.

JaSeSoi tarjoaa jäsenilleen (jäsenmaksu 30 €):

- JaSeSoi Journal -jäsenlehden kaksi kertaa vuodessa
- koulutuslennuksen omiin koulutustapahtumiin

- ilmaisen koulutuksen yhdistyksen syyskokouksen yhteydessä
- mahdollisuuden koulutustukeen kansainvälisille Orff-kursseille
- Orff-käsikirjaston palvelut
- JaSeSoi-tuotteita ja -julkaisuja jäsenhintaan
- Orff-pedagogiset jäsensivut

Osallistumalla koulutuksiin ja yhdistyksen toimintaan saat uusia ystäviä Suomesta ja ympäri maailmaa. Lisäksi saat mahdollisuuden löytää itsestäsi uusia musiikillisia ulottuvuuksia. Luovuus, ilo ja musiikillinen kasvu ovat pohjana jatkuvalle oppimiselle.

Hallitus 2012

Puheenjohtaja:

Harri Sandborg

harri.sandborg@jasesoi.com

Varsinaiset jäsenet:

Pekka Evijärvi

pekka.evijarvi@jasesoi.com

Hanne Horto

hanne.horto@jasesoi.com

Kirsi Hyypä

kirsi.hyypa@jasesoi.com

Juuso Kauppinen

juuso.kauppinen@jasesoi.com

Laura Iivonen-Mellais

laura.mellais@jasesoi.com

Heli Raatikainen

heli.raatikainen@jasesoi.com

Elisa Seppänen

elisa.seppanen@jasesoi.com

Jukka Siukonen

jukka.siukonen@jasesoi.com

Laura Tarvonen

laura.tarvonen@jasesoi.com

Harri Hölttä

harri.holtta@jasesoi.com

Juuli Kammonen

juuli.kammonen@jasesoi.com

www.jasesoi.org

Kolmenlaista toimintaa JaSeSoi ry:ssä

KUVAT YLHÄÄLTÄ ALAS
Pitkähuilun *rakentelua*
SyysSeSoissa.

Ukulelen *soittelua*
Maailmankylässä.

Pedagogiikasta *keskustelua*
Orff-kursseilla.

Kouluttaa

SyysSeSoi

World village

Orff III

Orff II

Orff I

RytmiS

JaSeSoi ry

Orff-Schulwerk Association of Finland

musiikkikasvatussyhdistys

Tapahtumakalenteri 2013

RytmiS

15.-17.3.2013
Oriveden Opisto

Kouluttajat:

- * Werner Beidinger, Saksa
- * Ilkka lampi
- * Lisbeth Nyström

Orff-kurssit I, II, III

4.-9.6.2013
Oriveden Opisto

Kouluttajat:

- * Doug Goodkin, USA
- * Markku Kaikkonen
- * Terhi Oksanen
- * Soili Perkiö
- * Esa Lamponen

XXVII RytmiS

Rytmiseminaari on monille ensi askel JaSeSoi ry:n iloiseen ja monipuoliseen musiikkikasvatukseen maailmaan. RytmiS:n sisältönä on musisointia, musiikkiliikuntaa ja pedagogiikkaa, iloa ja leikkiä unohtamatta. Se sopii kaikille musiikkia työssään käyttäville ja harrastaville.

XIX Musiikkipedagogiikan koulutusohjelma - Orff-kurssit I, II ja III

Kursseilla saat Orff-pedagogian keinoin uusia, käytännönläheisiä ja syventäviä ideoita opetukseesi ja kehität omaa musiikkista osaamistasi. Koulutusohjelma on kolmena eri vuonna jaksolta toiselle etenevä ja syvenevä monipuolisen musiikkikasvatuksen kurssikokonaisuus, jonka opinnot vastaavat 20 opintopistettä. III-kurssin jälkeen neljäntenä vuonna järjestetään kokoava Lopputyöseminaari. Koulutuksen opetus-suunnitelma pohjaa kansainvälisiin Orff Level Course -opetussuunnitelmiin. Kursseille osallistuminen ei edellytä aiempia opintoja, eikä sisällä testejä.

Koulutusohjelma on tarkoitettu lastentarhanopettajille, luokanopettajille, musiikinopettajille, erityisryhmien kanssa työskenteleville sekä kaikille muille musiikkia työssään käyttäville.

Kurssit järjestetään yhteistyössä Klemetti-Opiston kanssa.
HUOM! KURSSI JOKO MA-LA TAI TI-SU.

Doug Goodkin Extra

10.-13.6.2013 Ajankohta vahvistamatta

World Village

22.7.-27.7.2013
Valkeala

Kouluttajat:

- * Soili Perkiö
- * Lenka Pospisilova, Tsekki
- * Ismaila ja Outi Sané, Senegal/Suomi

XV World Village, Maailmankylä - Open Your Wings

Maailmankylä on luonnonläheinen kansainvälinen koulutustapahtuma ja musiikkileiri, johon osallistuu musiikkikasvattajia eri puolilta maailmaa. Löydät ja koet uusia musiikillisia ulottuvuuksia, tutustut erilaisiin musiikkikulttuureihin sekä saat aimon annoksen hyvinvoinnin eväitä työvuodelle. Maailmankylä järjestetään yhteistyössä Valkealan Kristillisen kansanopiston kanssa.

SyysSeSoi

28.9.2013
Nurmijärvi

SyysSeSoi

Syyskokouksen yhteydessä järjestettävä SyysSeSoi on jäsenille ilmainen koulutusilta, johon myös ei-jäsenet ovat tervetulleita.

Soittajaiset

16.11.2012
Nurmijärvi

Soittajaiset

Soittajaiset on vapaamuotoinen yhteissoittokokoon-tuminen, johon kaikki JaSeSoin jäsenet ovat tervetulleita.